

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

«Εναρμόνιση της νομοθεσίας με την Οδηγία 2014/92/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 2014 σχετικά με τη συγκρισιμότητα των τελών που συνδέονται με λογαριασμούς πληρωμών, την αλλαγή λογαριασμού πληρωμών και την πρόσβαση σε λογαριασμούς πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α

ΣΚΟΠΟΣ, ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ, ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Σκοπός, αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής (Άρθρο 1 της Οδηγίας)

1. Με τον παρόντα νόμο ενσωματώνεται στο ελληνικό δίκαιο η Οδηγία 2014/92/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 2014 σχετικά με τη συγκρισιμότητα των τελών που συνδέονται με λογαριασμούς πληρωμών, την αλλαγή λογαριασμού πληρωμών και την πρόσβαση σε λογαριασμούς πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά.
2. Αντικείμενο του παρόντος νόμου είναι η θέσπιση κανόνων σχετικά με α) τη διαφάνεια και τη συγκρισιμότητα των τελών που χρεώνονται στους καταναλωτές για τους λογαριασμούς πληρωμών τους, β) την αλλαγή λογαριασμού πληρωμών εντός Ελλάδος και γ) τη διευκόλυνση του διασυννοριακού ανοίγματος λογαριασμού πληρωμών για τους καταναλωτές εντός Ε.Ε.
3. Επίσης, με τον παρόντα νόμο θεσπίζεται πλαίσιο κανόνων και όρων σύμφωνα με τους οποίους διασφαλίζεται το δικαίωμα των καταναλωτών για άνοιγμα και χρήση λογαριασμών πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά.
4. Τα κεφάλαια Β και Γ του παρόντος νόμου εφαρμόζονται στους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών.
5. Το κεφάλαιο Δ του παρόντος νόμου εφαρμόζεται στα πιστωτικά ιδρύματα.
6. Οι διατάξεις του παρόντος νόμου δεν εφαρμόζονται στις οντότητες που αναφέρονται στις περιπτώσεις α, β, γ και δ της παρ. 5 του άρθρου 2 του ν. 4261/2014 (Α' 107).
7. Οι διατάξεις του παρόντος νόμου εφαρμόζονται στους λογαριασμούς πληρωμών μέσω των οποίων οι καταναλωτές είναι τουλάχιστον σε θέση:
 - α) να τοποθετούν χρηματικά ποσά σε λογαριασμό πληρωμών,
 - β) να αναλαμβάνουν μετρητά από λογαριασμό πληρωμών,

γ) να μετέχουν σε πράξεις πληρωμής, περιλαμβανομένων των μεταφορών πιστώσεων, προς και από τρίτο μέρος, είτε ως πληρωτές είτε ως δικαιούχοι.

8. Το άνοιγμα και η χρήση λογαριασμού πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά του παρόντος νόμου διενεργείται με την επιφύλαξη των διατάξεων του ν. 3691/2008 (Α'166).

Άρθρο 2
Ορισμοί
(Άρθρο 2 της Οδηγίας)

Για τους σκοπούς του παρόντος νόμου, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

1) «καταναλωτής»: κάθε φυσικό πρόσωπο, το οποίο ενεργεί για λόγους οι οποίοι δεν εμπίπτουν στην εμπορική, επιχειρηματική, βιοτεχνική ή ελευθέρια επαγγελματική του δραστηριότητα,

2) «νομίμως διαμένων στην Ένωση»: η κατάσταση κατά την οποία φυσικό πρόσωπο δικαιούται να διαμένει σε κράτος μέλος δυνάμει του ενωσιακού ή εθνικού δικαίου, περιλαμβανομένων των καταναλωτών που δεν έχουν σταθερή διεύθυνση κατοικίας και των προσώπων που ζητούν άσυλο σύμφωνα με τη σύμβαση της Γενεύης της 28ης Ιουλίου 1951 σχετικά με το καθεστώς των προσφύγων, το πρωτόκολλο της 31ης Ιανουαρίου 1967 της εν λόγω σύμβασης και άλλων σχετικών διεθνών συνθηκών, όπως έχουν κυρωθεί από την Ελληνική Δημοκρατία,

3) «λογαριασμός πληρωμών»: ο λογαριασμός που τηρείται στο όνομα ενός ή περισσότερων καταναλωτών και χρησιμοποιείται για την εκτέλεση πράξεων πληρωμής,

4) «υπηρεσίες πληρωμών»: υπηρεσίες πληρωμών κατά την έννοια της παρ. 3 του άρθρου 4 του ν. 3862/2010 (Α' 113),

5) «πράξη πληρωμής»: ενέργεια στην οποία προβαίνει ο πληρωτής ή ο δικαιούχος και η οποία συνίσταται στη διάθεση, μεταβίβαση ή ανάληψη χρηματικών ποσών, ανεξάρτητα από οποιαδήποτε υποκείμενη υποχρέωση μεταξύ πληρωτή και δικαιούχου,

6) «υπηρεσίες που συνδέονται με τον λογαριασμό πληρωμών»: όλες οι υπηρεσίες που συνδέονται με το άνοιγμα, την τήρηση και το κλείσιμο λογαριασμού πληρωμών, συμπεριλαμβανομένων των υπηρεσιών πληρωμών και των πράξεων πληρωμών που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της περίπτωσης ζ του άρθρου 3 του Ν. 3862/2010 και των δυνατοτήτων υπερανάληψης και υπέρβασης,

7) «πάροχος υπηρεσιών πληρωμών»: πάροχος υπηρεσιών πληρωμών κατά την έννοια της παρ. 9 του άρθρου 4 του ν. 3862/2010,

- 8) «πιστωτικό ίδρυμα»: πιστωτικό ίδρυμα κατά την έννοια του άρθρου 4 παρ. 1 σημείο 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 176 της 27.6.2013),
- 9) «μέσο πληρωμών»: μέσο πληρωμών κατά την έννοια της παρ. 23 του άρθρου 4 του ν. 3862/2010,
- 10) «αποστέλλων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών»: ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών από τον οποίο αποστέλλεται η πληροφόρηση που απαιτείται για την εκτέλεση της αλλαγής λογαριασμού,
- 11) «λαμβάνων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών»: ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών προς τον οποίο αποστέλλεται η πληροφόρηση που απαιτείται για την εκτέλεση της αλλαγής λογαριασμού,
- 12) «εντολή πληρωμής»: κάθε οδηγία εκ μέρους του πληρωτή ή του δικαιούχου προς τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών με την οποία του ζητείται να εκτελέσει μια πράξη πληρωμής,
- 13) «πληρωτής»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο κατέχει λογαριασμό πληρωμών και επιτρέπει εντολή πληρωμής από αυτόν τον λογαριασμό ή, εάν δεν υπάρχει λογαριασμός πληρωμών του πληρωτή, το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που δίνει εντολή πληρωμής σε λογαριασμό πληρωμών του δικαιούχου,
- 14) «δικαιούχος»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο είναι ο τελικός αποδέκτης των χρηματικών ποσών που έχουν αποτελέσει αντικείμενο της πράξης πληρωμής,
- 15) «τέλη»: όλες οι χρεώσεις και τυχόν επιβαρύνσεις με χαρακτήρα κυρώσεων, τις οποίες οφείλει ο καταναλωτής στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών για υπηρεσίες που συνδέονται με λογαριασμό πληρωμών ή σε σχέση με αυτές,
- 16) «πιστωτικό επιτόκιο»: οποιοδήποτε επιτόκιο πληρώνεται στον καταναλωτή σε σχέση με χρηματικά ποσά που τηρούνται σε λογαριασμό πληρωμών,
- 17) «σταθερό μέσο»: κάθε μέσο το οποίο επιτρέπει στον καταναλωτή να αποθηκεύει τις πληροφορίες που του απευθύνονται προσωπικά, ώστε να μπορεί να ανατρέξει σε αυτές μελλοντικά, για το χρονικό διάστημα που απαιτείται για τους σκοπούς των πληροφοριών, και το οποίο επιτρέπει την ακριβή αναπαραγωγή των αποθηκευμένων πληροφοριών,
- 18) «αλλαγή» ή «αλλαγή λογαριασμού»: κατόπιν αιτήσεως του καταναλωτή, μεταφορά, από έναν πάροχο υπηρεσιών πληρωμών σε άλλον, είτε των πληροφοριών σχετικά με το σύνολο ή μέρος των πάγιων εντολών για μεταφορές πιστώσεων, επαναλαμβανόμενων άμεσων χρεώσεων και επαναλαμβανόμενων εισερχόμενων μεταφορών πιστώσεων που διενεργούνται σε λογαριασμό

πληρωμών είτε οποιουδήποτε θετικού υπολοίπου λογαριασμού πληρωμών από τον έναν λογαριασμό πληρωμών στον άλλον ή και τα δύο, με ή χωρίς κλείσιμο του προηγούμενου λογαριασμού πληρωμών,

19) «άμεση χρέωση»: η εθνική ή διασυνοριακή υπηρεσία πληρωμής για τη χρέωση λογαριασμού πληρωμών του πληρωτή, όταν η πράξη πληρωμής πραγματοποιείται με πρωτοβουλία του δικαιούχου κατόπιν συναινέσεως του πληρωτή,

20) «μεταφορά πίστωσης»: η εθνική ή διασυνοριακή υπηρεσία πληρωμών για την πίστωση λογαριασμού πληρωμών του δικαιούχου με πράξη πληρωμής ή μια σειρά πράξεων πληρωμής από λογαριασμό πληρωμών του πληρωτή μέσω του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών που τηρεί το λογαριασμό πληρωμών του πληρωτή, βάσει εντολής του πληρωτή,

21) «πάγια εντολή»: οδηγία του πληρωτή προς τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών που τηρεί τον λογαριασμό πληρωμών του πληρωτή να εκτελεί μεταφορές πιστώσεων σε τακτά χρονικά διαστήματα ή σε προκαθορισμένες ημερομηνίες,

22) «χρηματικά ποσά»: τραπεζογραμμάτια και κέρματα, λογιστικό χρήμα και ηλεκτρονικό χρήμα, κατά την έννοια της παρ. 1 του άρθρου 10 του ν. 4021/2011 (Α' 218),

23) «σύμβαση-πλαίσιο»: σύμβαση παροχής υπηρεσιών πληρωμών που διέπει τη μελλοντική εκτέλεση επιμέρους και διαδοχικών πράξεων πληρωμής και η οποία δύναται να περιλαμβάνει την υποχρέωση και τους όρους σύστασης λογαριασμού πληρωμών,

24) «εργάσιμη ημέρα»: η ημέρα κατά την οποία ο σχετικός πάροχος υπηρεσιών πληρωμών εργάζεται, όπως απαιτείται για την εκτέλεση της πράξης πληρωμής,

25) «δυνατότητα υπερανάληψης»: ρητή σύμβαση πίστωσης με την οποία πάροχος υπηρεσιών πληρωμών διαθέτει σε καταναλωτή χρηματικά ποσά που υπερβαίνουν το τρέχον υπόλοιπο του λογαριασμού πληρωμών του καταναλωτή,

26) «υπέρβαση»: σιωπηρή αποδοχή υπερανάληψης στο πλαίσιο της οποίας ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών διαθέτει σε καταναλωτή χρηματικά ποσά που υπερβαίνουν το τρέχον υπόλοιπο του λογαριασμού πληρωμών του καταναλωτή ή τη συμφωνημένη δυνατότητα υπερανάληψης,

27) «αρμόδια αρχή»: αρχή που ορίζεται αρμόδια σύμφωνα με το άρθρο 21,

28) «κατάλογος»: ο κατάλογος των πλέον αντιπροσωπευτικών υπηρεσιών που συνδέονται με λογαριασμό πληρωμών και υπόκεινται στην καταβολή τέλους, σύμφωνα με το άρθρο 3.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β
ΣΥΓΚΡΙΣΙΜΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΤΕΛΩΝ ΠΟΥ ΣΥΝΔΕΟΝΤΑΙ ΜΕ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥΣ ΠΛΗΡΩΜΩΝ

Άρθρο 3

**Κατάλογος των πλέον αντιπροσωπευτικών υπηρεσιών που συνδέονται με λογαριασμό πληρωμών και υπόκεινται στην καταβολή τέλους και τυποποιημένη ορολογία
(Άρθρο 3 της Οδηγίας)**

1. Η αρμόδια αρχή, χωρίς καθυστέρηση και το αργότερο εντός τριών μηνών αφού τεθούν σε ισχύ τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα που υιοθετεί η Επιτροπή σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 3 της Οδηγίας 2014/92/ΕΕ, καταρτίζει και δημοσιεύει τον κατάλογο της παρ. 28 του άρθρου 2.

2. Ο ως άνω κατάλογος περιέχει:

α) τουλάχιστον 10 και όχι άνω των 20 από τις πλέον αντιπροσωπευτικές υπηρεσίες οι οποίες συνδέονται με λογαριασμό πληρωμών, υπόκεινται στην καταβολή τέλους και προσφέρονται από έναν τουλάχιστον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών στην Ελλάδα,

β) όρους και ορισμούς για κάθε μία από τις παραπάνω υπηρεσίες,

γ) όπου συντρέχει περίπτωση, την τυποποιημένη ορολογία της Ένωσης για τις υπηρεσίες που είναι κοινές τουλάχιστον στην πλειονότητα των κρατών μελών.

3. Ανά τετραετία, από τη δημοσίευση του καταλόγου, η αρμόδια αρχή τον αξιολογεί και, εάν συντρέχει περίπτωση, τον επικαιροποιεί. Επίσης, η αρμόδια αρχή κοινοποιεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή και την Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών (ΕΑΤ) τα αποτελέσματα της αξιολόγησής αυτής και, εάν συντρέχει περίπτωση, τον επικαιροποιημένο κατάλογο.

4. Η αρμόδια αρχή, χωρίς καθυστέρηση και το αργότερο εντός τριών μηνών από την επέλευση οποιασδήποτε αλλαγής στα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα της παρ. 4 του άρθρου 3 της Οδηγίας 2014/92/ΕΕ, δημοσιεύει τον επικαιροποιημένο κατάλογο και διασφαλίζει ότι οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών χρησιμοποιούν τους επικαιροποιημένους όρους και ορισμούς.

Άρθρο 4

**Δελτίο πληροφόρησης περί τελών και γλωσσάριο
(Άρθρο 4 της Οδηγίας)**

1. Με την επιφύλαξη της παρ. 3 του άρθρου 39 του ν. 3862/2010 και των άρθρων 4 έως 8 της Ζ1- 699/2010 κοινής απόφασης των Υπουργών Οικονομικών, Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (Β' 917), οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών παρέχουν στον καταναλωτή, εγκαίρως πριν από την υπογραφή σύμβασης για λογαριασμό πληρωμών, δελτίο πληροφόρησης περί τελών σε έντυπη μορφή ή άλλο σταθερό μέσο, το οποίο περιλαμβάνει τους τυποποιημένους όρους του καταλόγου και,

εφόσον οι υπηρεσίες αυτές προσφέρονται από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών, τα αντίστοιχα τέλη για κάθε υπηρεσία.

2. Το δελτίο πληροφόρησης περί τελών:

- α) είναι σύντομο και ξεχωριστό έγγραφο,
- β) παρουσιάζεται και είναι διαμορφωμένο έτσι ώστε να είναι σαφές και ευανάγνωστο, με χαρακτήρες αναγνώσιμου μεγέθους,
- γ) παραμένει το ίδιο κατανοητό και στην περίπτωση που, ενώ αρχικά ήταν έγχρωμο, εκτυπώνεται ή αναπαράγεται σε ασπρόμαυρη μορφή,
- δ) συντάσσεται στην ελληνική γλώσσα ή, εάν συμφωνήσουν ο καταναλωτής και ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών, σε άλλη γλώσσα,
- ε) είναι ακριβές, μη παραπλανητικό και εκφράζεται στο νόμισμα του λογαριασμού πληρωμών ή, εάν συμφωνήσουν ο καταναλωτής και ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών, σε άλλο νόμισμα της Ένωσης,
- στ) περιέχει τον τίτλο «δελτίο πληροφόρησης περί τελών» στην αρχή της πρώτης σελίδας του, δίπλα σε ένα κοινό σύμβολο, που διακρίνει το συγκεκριμένο έγγραφο από άλλα έγγραφα, και
- ζ) περιλαμβάνει δήλωση ότι περιέχει τα τέλη των πλέον αντιπροσωπευτικών υπηρεσιών που συνδέονται με τον λογαριασμό πληρωμών και ότι πλήρεις προσυμβατικές και συμβατικές πληροφορίες για όλες τις υπηρεσίες παρέχονται σε άλλα έγγραφα.

Το δελτίο πληροφόρησης περί τελών παρέχεται από κοινού με τις πληροφορίες που απαιτούνται βάσει του ν. 3862/2010, υπό την προϋπόθεση ότι πληρούνται όλες οι απαιτήσεις του πρώτου εδαφίου της παρούσας παραγράφου.

3. Όταν μία ή περισσότερες υπηρεσίες προσφέρονται ως μέρος πακέτου υπηρεσιών που συνδέονται με κάποιο λογαριασμό πληρωμών, στο δελτίο πληροφόρησης περί τελών δηλώνονται:

- α) το τέλος για το σύνολο του πακέτου,
- β) οι υπηρεσίες που περιλαμβάνονται στο πακέτο και τα ποσοτικά όρια αυτών και
- γ) το πρόσθετο τέλος που χρεώνεται για κάθε υπηρεσία που υπερβαίνει το όριο που καλύπτεται από το τέλος του πακέτου.

4. Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών παρέχουν στους καταναλωτές γλωσσάριο το οποίο περιλαμβάνει τουλάχιστον τους τυποποιημένους όρους που καθορίζονται στον κατάλογο και τους σχετικούς ορισμούς.

Το γλωσσάριο που παρέχεται δυνάμει του πρώτου εδαφίου, συμπεριλαμβανομένων τυχόν άλλων ορισμών, συντάσσεται σε σαφή γλώσσα, χωρίς αμφισημίες και τεχνικούς όρους και δεν έχει παραπλανητικό χαρακτήρα.

5. Το δελτίο πληροφόρησης περί τελών και το γλωσσάριο καθίστανται διαθέσιμα στους καταναλωτές από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών, ανά πάσα στιγμή. Παρέχονται με εύκολα προσβάσιμο τρόπο, μεταξύ άλλων και σε μη πελάτες, σε ηλεκτρονική μορφή στους διαδικτυακούς τόπους των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών, εφόσον υπάρχουν, και στο δίκτυο των καταστημάτων τους. Παρέχονται επίσης σε έντυπη μορφή ή άλλο σταθερό μέσο, δωρεάν μετά από αίτηση του καταναλωτή.

6. Το δελτίο πληροφόρησης περί τελών πρέπει να είναι σύμφωνο με τα εκτελεστικά τεχνικά πρότυπα που εγκρίνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή σχετικά με την τυποποιημένη μορφή παρουσίασής του και το κοινό του σύμβολο, σύμφωνα με την παρ. 6 του άρθρου 4 της Οδηγίας 2014/92/ΕΕ.

Άρθρο 5 Κατάσταση τελών (Άρθρο 5 της Οδηγίας)

1. Με την επιφύλαξη των άρθρων 44 και 45 του ν. 3862/2010 και του άρθρου 12 της Ζ1-699/2010 κοινής απόφασης των Υπουργών Οικονομικών, Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (Β' 917), οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών παρέχουν στον καταναλωτή, σε τριμηνιαία, τουλάχιστον, βάση και δωρεάν, κατάσταση όλων των τελών που καταβάλλουν, καθώς και, εάν συντρέχει περίπτωση, πληροφορίες σχετικά με τα επιτόκια που αναφέρονται στα στοιχεία γ και δ της παρ. 2, για τις υπηρεσίες που συνδέονται με κάποιο λογαριασμό πληρωμών. Εάν συντρέχει περίπτωση, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών χρησιμοποιούν τους τυποποιημένους όρους που καθορίζονται στον κατάλογο.

Το μέσο επικοινωνίας που χρησιμοποιείται για την παροχή της κατάστασης τελών συμφωνείται με τον καταναλωτή. Η κατάσταση τελών παρέχεται σε έντυπη μορφή, μετά από αίτηση του καταναλωτή.

2. Η κατάσταση τελών αναφέρει τουλάχιστον τα εξής στοιχεία:

α) το μοναδιαίο τέλος που χρεώνεται για κάθε υπηρεσία και τον αριθμό των περιπτώσεων στις οποίες χρησιμοποιήθηκε η υπηρεσία κατά τη διάρκεια της σχετικής περιόδου. Όταν οι υπηρεσίες συνδυάζονται σε πακέτο, αναφέρεται το τέλος που χρεώνεται για το πακέτο συνολικά, ο αριθμός των περιπτώσεων στις οποίες χρεώθηκε το τέλος πακέτου κατά τη διάρκεια της σχετικής περιόδου και το πρόσθετο τέλος που χρεώνεται για κάθε υπηρεσία που υπερβαίνει το ποσοτικό όριο που καλύπτεται από το τέλος του πακέτου,

β) το συνολικό ποσό των τελών που καταβλήθηκαν κατά τη διάρκεια της σχετικής περιόδου για κάθε υπηρεσία, για κάθε πακέτο παρεχόμενων υπηρεσιών και για τις

25/10/2016

υπηρεσίες που υπερβαίνουν το ποσοτικό όριο που καλύπτεται από το τέλος του πακέτου,

γ) εφόσον συντρέχει περίπτωση, το επιτόκιο υπερανάληψης που ισχύει για τον λογαριασμό πληρωμών και το συνολικό ποσό των τόκων υπερανάληψης που χρεώθηκαν κατά τη διάρκεια της αντίστοιχης περιόδου,

δ) το πιστωτικό επιτόκιο που ισχύει για το λογαριασμό πληρωμών και το συνολικό ποσό των τόκων που εισπράχθηκε κατά τη διάρκεια της σχετικής περιόδου, εφόσον συντρέχει περίπτωση,

ε) το συνολικό ποσό των τελών που χρεώθηκαν για όλες τις υπηρεσίες οι οποίες παρασχέθηκαν κατά τη διάρκεια της σχετικής περιόδου.

3. Η κατάσταση τελών:

α) παρουσιάζεται και είναι διαμορφωμένη έτσι ώστε να είναι σαφής και ευανάγνωστη, με χαρακτήρες αναγνώσιμου μεγέθους,

β) είναι ακριβής, μη παραπλανητική και εκφράζεται στο νόμισμα του λογαριασμού πληρωμών ή, εάν συμφωνήσουν ο καταναλωτής και ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών, σε άλλο νόμισμα,

γ) περιέχει τον τίτλο «κατάσταση τελών» στην αρχή της πρώτης σελίδας της κατάστασης, δίπλα σε ένα κοινό σύμβολο, προκειμένου να διακρίνεται το συγκεκριμένο έγγραφο από άλλα έγγραφα, και

δ) συντάσσεται στην ελληνική γλώσσα ή, εάν συμφωνήσουν ο καταναλωτής και ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών, σε άλλη γλώσσα.

Η κατάσταση τελών παρέχεται από κοινού με τις πληροφορίες που απαιτούνται σύμφωνα με το ν. 3862/2010 για λογαριασμούς πληρωμών και τις συναφείς υπηρεσίες, αρκεί να πληρούνται οι απαιτήσεις του πρώτου εδαφίου.

4. Η κατάσταση τελών πρέπει να είναι σύμφωνη με τα εκτελεστικά τεχνικά πρότυπα που εγκρίνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή σχετικά με την τυποποιημένη μορφή της και το κοινό σύμβολό της, σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 5 της Οδηγίας 2014/92/ΕΕ.

Άρθρο 6 **Ενημέρωση των καταναλωτών** **(Άρθρο 6 της Οδηγίας)**

1 Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών χρησιμοποιούν, όπου απαιτείται, στις συμβατικές και εμπορικές πληροφορίες και στις πληροφορίες προβολής, προώθησης και διάθεσης προς τους καταναλωτές, τους τυποποιημένους όρους που καθορίζονται στον κατάλογο. Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών δύνανται να χρησιμοποιούν εμπορικές ονομασίες στο δελτίο πληροφόρησης περί τελών και στην κατάσταση τελών, υπό την προϋπόθεση ότι οι εμπορικές αυτές ονομασίες

χρησιμοποιούνται επιπροσθέτως των τυποποιημένων όρων που καθορίζονται στον κατάλογο ως δευτερεύοντα προσδιοριστικά στοιχεία των εν λόγω υπηρεσιών.

2. Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών δύνανται να χρησιμοποιούν εμπορικές ονομασίες για το χαρακτηρισμό των υπηρεσιών τους στις συμβατικές και εμπορικές πληροφορίες και στις πληροφορίες προβολής, προώθησης και διάθεσης προς τους καταναλωτές, υπό την προϋπόθεση ότι προσδιορίζουν με σαφήνεια, όπου απαιτείται, τους αντίστοιχους τυποποιημένους όρους που καθορίζονται στον κατάλογο.

Άρθρο 7

Διαδικτυακός τόπος σύγκρισης και πίνακας σύγκρισης τελών (Άρθρο 7 της Οδηγίας)

1. Η αρμόδια αρχή τηρεί, ενημερώνει και δημοσιεύει στον διαδικτυακό της τόπο πίνακα σύγκρισης τελών, τα οποία χρεώνονται από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών, τουλάχιστον για τις υπηρεσίες που περιλαμβάνονται στον κατάλογο.

Η πρόσβαση στον ως άνω διαδικτυακό τόπο είναι δωρεάν.

Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών παρέχουν, στην αρμόδια αρχή, τα απαραίτητα για την τήρηση και ενημέρωση του πίνακα σύγκρισης τελών, στοιχεία και πληροφορίες, σύμφωνα με τις οδηγίες αυτής.

2. Η αρμόδια αρχή της παρ. 1 δύναται να περιλαμβάνει στον πίνακα σύγκρισης τελών της παρ. 1 περαιτέρω συγκριτικούς παράγοντες σχετικά με το επίπεδο των υπηρεσιών που παρέχονται από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών.

3. Ο διαδικτυακός τόπος σύγκρισης που δημιουργείται σύμφωνα με την παρ. 1:

α) είναι λειτουργικά ανεξάρτητος σε σχέση με τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών, διασφαλίζοντας ίση μεταχείριση στα αποτελέσματα της αναζήτησης,

β) αναφέρει με σαφήνεια τον φορέα που τον διαχειρίζεται,

γ) εφαρμόζει σαφή και αντικειμενικά κριτήρια βάσει των οποίων διενεργείται η σύγκριση,

δ) χρησιμοποιεί απλή και σαφή γλώσσα και, εφόσον συντρέχει περίπτωση, τους τυποποιημένους όρους που καθορίζονται στον κατάλογο,

ε) παρέχει ακριβή και επικαιροποιημένη πληροφόρηση και αναφέρει την ώρα της τελευταίας ενημέρωσης του περιεχομένου του,

στ) περιλαμβάνει ένα ευρύ φάσμα προσφερόμενων λογαριασμών πληρωμών το οποίο καλύπτει ένα σημαντικό μέρος της αγοράς και, εάν οι προβαλλόμενες πληροφορίες δεν δημιουργούν πλήρη εικόνα της αγοράς, μια σαφή δήλωση αυτού του γεγονότος, πριν από την παρουσίαση των αποτελεσμάτων, και

ζ) παρέχει μια αποτελεσματική διαδικασία για την υποβολή αναφορών σχετικά με εσφαλμένη πληροφόρηση ως προς τα δημοσιοποιούμενα τέλη.

Άρθρο 8
Λογαριασμοί πληρωμών σε συνδυασμό με άλλο προϊόν ή υπηρεσία
(Άρθρο 8 της Οδηγίας)

Όταν προσφέρεται ένας λογαριασμός πληρωμών σε συνδυασμό με ένα άλλο προϊόν ή υπηρεσία που δεν συνδέεται με λογαριασμό πληρωμών, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών ενημερώνει τον καταναλωτή αν υπάρχει η δυνατότητα να αγοράσει το λογαριασμό πληρωμών χωριστά και, στην περίπτωση αυτή, παρέχει ξεχωριστή πληροφόρηση σχετικά με τις δαπάνες και τα τέλη που συνδέονται με κάθε ένα από τα λοιπά προϊόντα και υπηρεσίες που προσφέρονται στο εν λόγω πακέτο και που μπορούν να αγοραστούν χωριστά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ
ΑΛΛΑΓΗ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ

Άρθρο 9
Παροχή της υπηρεσίας αλλαγής λογαριασμού
(Άρθρο 9 της Οδηγίας)

Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών παρέχουν, σε οποιονδήποτε καταναλωτή που ανοίγει ή τηρεί λογαριασμό σε πάροχο υπηρεσιών πληρωμών που εδρεύει στην Ελλάδα, υπηρεσία αλλαγής λογαριασμού, όπως περιγράφεται στο άρθρο 10, μεταξύ λογαριασμών πληρωμών που τηρούνται στο ίδιο νόμισμα.

Άρθρο 10
Η υπηρεσία αλλαγής λογαριασμού
(Άρθρο 10 της Οδηγίας)

1. Η υπηρεσία αλλαγής λογαριασμού εκκινείται από τον λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών μετά από αίτηση του καταναλωτή. Η υπηρεσία αλλαγής λογαριασμού διέπεται τουλάχιστον από τα προβλεπόμενα στις παρ. 2 έως 6.

2. Ο λαμβάνων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών εκτελεί την υπηρεσία αλλαγής λογαριασμού μόλις λάβει σχετική εξουσιοδότηση από τον καταναλωτή. Στην περίπτωση δύο ή περισσότερων δικαιούχων του λογαριασμού, η εξουσιοδότηση παρέχεται από καθένα εξ αυτών.

Η εξουσιοδότηση συντάσσεται τουλάχιστον στην ελληνική γλώσσα και, εφόσον συμφωνηθεί μεταξύ των μερών, σε οποιαδήποτε άλλη γλώσσα.

Η εξουσιοδότηση επιτρέπει στον καταναλωτή να παρέχει ειδική συγκατάθεση για την εκτέλεση:

α) των ενεργειών που αναφέρονται στην παρ. 3 από τον αποστέλλοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών και

β) των ενεργειών που αναφέρονται στην παρ. 5 από τον λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών.

Με την εξουσιοδότηση ο καταναλωτής προσδιορίζει ρητά τις εισερχόμενες μεταφορές πίστωσης, τις πάγιες εντολές για μεταφορές πίστωσης και τις εντολές άμεσης χρέωσης για τις οποίες επιθυμεί να του παρασχεθεί η υπηρεσία αλλαγής λογαριασμού. Στην εξουσιοδότηση ορίζεται επίσης από τον καταναλωτή η ημερομηνία από την οποία οι πάγιες εντολές για μεταφορές πίστωσης και οι εντολές άμεσης χρέωσης πρέπει να εκτελούνται μέσω του λογαριασμού πληρωμών που ανοίγεται ή τηρείται στο λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών. Η ημερομηνία αυτή απέχει τουλάχιστον έξι εργάσιμες ημέρες από την ημερομηνία κατά την οποία ο λαμβάνων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών λαμβάνει τα έγγραφα που αποστέλλονται από τον αποστέλλοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών σύμφωνα με την παρ. 4. Η εν λόγω εξουσιοδότηση παρέχεται εγγράφως ή, μετά από σχετική συμφωνία των μερών, και με άλλο σταθερό μέσο και ο καταναλωτής λαμβάνει αντίγραφο αυτής μετά την παραλαβή.

3. Εντός δύο εργάσιμων ημερών από την παραλαβή της εξουσιοδότησης που αναφέρεται στην παρ. 2, ο λαμβάνων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών ζητά από τον αποστέλλοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να προβεί στις εξής ενέργειες, εφόσον προβλέπονται στην εξουσιοδότηση του καταναλωτή:

α) να διαβιβάσει στον λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών και, εφόσον ο καταναλωτής το έχει ζητήσει ειδικά, και στον ίδιο, κατάλογο των υφιστάμενων πάγιων εντολών για μεταφορές πίστωσης και τις διαθέσιμες πληροφορίες σχετικά με τις εντολές άμεσης χρέωσης που περιλαμβάνονται στην υπηρεσία αλλαγής,

β) να διαβιβάσει στον λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών και, εφόσον το έχει ζητήσει ειδικά ο καταναλωτής, και στον ίδιο, τις διαθέσιμες πληροφορίες σχετικά με τις επαναλαμβανόμενες εισερχόμενες μεταφορές πίστωσης και τις άμεσες χρεώσεις που κινούνται από τον πιστωτή και οι οποίες εκτελέστηκαν στο λογαριασμό πληρωμών του καταναλωτή κατά τους προηγούμενους 13 μήνες,

γ) σε περίπτωση που ο αποστέλλον πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν διαθέτει σύστημα αυτοματοποιημένης ανακατεύθυνσης των εισερχόμενων μεταφορών πίστωσης και των άμεσων χρεώσεων προς τον λογαριασμό πληρωμών που διατηρεί ο καταναλωτής στον λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών, να διακόψει την αποδοχή άμεσων χρεώσεων και εισερχόμενων μεταφορών πίστωσης από την ημερομηνία που ορίζεται στην εξουσιοδότηση,

δ) να ακυρώσει τις πάγιες εντολές από την ημερομηνία που ορίζεται στην εξουσιοδότηση,

ε) να μεταφέρει οποιοδήποτε πιστωτικό υπόλοιπο στον λογαριασμό πληρωμών που ανοίχθηκε ή τηρείται στον λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών κατά την ημερομηνία που ορίζεται από τον καταναλωτή και

στ) να κλείσει τον λογαριασμό πληρωμών που τηρείται στον αποστέλλοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών κατά την ημερομηνία που ορίζεται από τον καταναλωτή.

4. Ο αποστέλλων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών, αφού λάβει σχετική αίτηση από τον λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών, εκτελεί τις ακόλουθες ενέργειες, εφόσον προβλέπονται στην εξουσιοδότηση του καταναλωτή:

α) αποστέλλει στον λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών τις πληροφορίες που αναφέρονται στις περιπτώσεις α και β της παρ. 3, εντός πέντε εργάσιμων ημερών από τη λήψη της αίτησης,

β) σε περίπτωση που ο αποστέλλων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν διαθέτει σύστημα αυτοματοποιημένης ανακατεύθυνσης των εισερχόμενων μεταφορών πίστωσης και των άμεσων χρεώσεων προς τον λογαριασμό που τηρείται ή ανοίγεται από τον καταναλωτή στο λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών, διακόπτει την αποδοχή εισερχόμενων μεταφορών πίστωσης και άμεσων χρεώσεων στο λογαριασμό πληρωμών από την ημερομηνία που ορίζεται στην εξουσιοδότηση,

γ) ακυρώνει τις πάγιες εντολές από την ημερομηνία που ορίζεται στην εξουσιοδότηση,

δ) μεταφέρει οποιοδήποτε πιστωτικό υπόλοιπο από τον λογαριασμό πληρωμών στον λογαριασμό πληρωμών που ανοίχθηκε ή τηρείται στον λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών κατά την ημερομηνία που ορίζεται στην εξουσιοδότηση,

ε) με την επιφύλαξη της παρ. 1 του άρθρου 42 του ν. 3862/2010, κλείνει τον λογαριασμό πληρωμών κατά την ημερομηνία που ορίζεται στην εξουσιοδότηση, εφόσον ο καταναλωτής δεν έχει εκκρεμείς υποχρεώσεις όσον αφορά τον εν λόγω λογαριασμό και υπό την προϋπόθεση ότι οι ενέργειες που απαριθμούνται στις περιπτώσεις α, β και δ της παρούσας παραγράφου έχουν ολοκληρωθεί. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών ενημερώνει αμέσως τον καταναλωτή σε περίπτωση που οι εν λόγω εκκρεμείς υποχρεώσεις δεν επιτρέπουν το κλείσιμο του λογαριασμού πληρωμών του καταναλωτή.

5. Εντός πέντε εργάσιμων ημερών από την παραλαβή των πληροφοριών που ζητήθηκαν από τον αποστέλλοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών σύμφωνα με την παρ. 3, εφόσον αυτό προβλέπεται στην εξουσιοδότηση και στον βαθμό που οι εν λόγω πληροφορίες ή οι πληροφορίες που έχει παράσχει ο καταναλωτής του το επιτρέπουν, ο λαμβάνων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών εκτελεί τις ακόλουθες ενέργειες:

α) προσδιορίζει τις πάγιες εντολές για τις μεταφορές πίστωσης που ζητεί ο καταναλωτής και τις εκτελεί από την ημερομηνία που ορίζεται στην εξουσιοδότηση,

β) προβαίνει στις απαραίτητες προετοιμασίες για να δέχεται άμεσες χρεώσεις από την ημερομηνία που ορίζεται στην εξουσιοδότηση,

γ) κατά περίπτωση, ενημερώνει τους καταναλωτές για τα δικαιώματά τους δυνάμει του στοιχείου δ της παρ. 3 του άρθρου 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 260/2012,

δ) γνωστοποιεί στους πληρωτές που ορίζονται στην εξουσιοδότηση και οι οποίοι προβαίνουν σε επαναλαμβανόμενες εισερχόμενες μεταφορές πίστωσης προς

λογαριασμό πληρωμών του καταναλωτή τα στοιχεία του λογαριασμού πληρωμών του καταναλωτή που τηρείται στον λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών και διαβιβάζει στους πληρωτές αντίγραφο της εξουσιοδότησης του καταναλωτή. Εάν ο λαμβάνων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν έχει όλες τις πληροφορίες που χρειάζεται για να ενημερώσει τους πληρωτές, ζητεί από τον καταναλωτή ή από τον αποστέλλοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να παράσχει τις πληροφορίες που λείπουν,

ε) γνωστοποιεί στους δικαιούχους που ορίζονται στην εξουσιοδότηση και οι οποίοι λαμβάνουν χρηματικά ποσά από το λογαριασμό πληρωμών του καταναλωτή με άμεση χρέωση τα στοιχεία του λογαριασμού πληρωμών του καταναλωτή που τηρείται στο λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών και την ημερομηνία από την οποία θα λαμβάνονται χρηματικά ποσά από το λογαριασμό πληρωμών με άμεση χρέωση και διαβιβάζει στους δικαιούχους αντίγραφο της εξουσιοδότησης του καταναλωτή. Εάν ο λαμβάνων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν έχει όλες τις πληροφορίες που χρειάζεται για να ενημερώσει τους δικαιούχους, ζητεί από τον καταναλωτή ή από τον αποστέλλοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να παράσχει τις πληροφορίες που λείπουν.

Σε περίπτωση που ο καταναλωτής επιλέξει να παράσχει προσωπικά τις πληροφορίες που αναφέρονται στις περιπτώσεις δ και ε του πρώτου εδαφίου της παρούσας παραγράφου στους πληρωτές ή δικαιούχους, αντί να δώσει ρητή συγκατάθεση σύμφωνα με την παρ. 2 στον λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να το πράξει, ο λαμβάνων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει στον καταναλωτή τυποποιημένες επιστολές με τα στοιχεία του λογαριασμού πληρωμών και την ημερομηνία έναρξης που προσδιορίζεται στην εξουσιοδότηση εντός της προθεσμίας που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου.

6. Με την επιφύλαξη της παρ. 2 του άρθρου 52 του ν. 3862/2010, ο αποστέλλων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν αναστέλλει τη χρήση των μέσων πληρωμών πριν από την ημερομηνία που ορίζεται στην εξουσιοδότηση του καταναλωτή, έτσι ώστε η παροχή υπηρεσιών πληρωμών προς τον καταναλωτή να μη διακοπεί κατά τη διενέργεια της υπηρεσίας αλλαγής λογαριασμού.

Άρθρο 11

Διευκόλυνση του διασυνοριακού ανοίγματος λογαριασμού για καταναλωτές (Άρθρο 11 της Οδηγίας)

1. Σε περίπτωση που ο καταναλωτής επιθυμεί να ανοίξει λογαριασμό πληρωμών σε πάροχο υπηρεσιών πληρωμών εγκατεστημένο σε άλλο κράτος μέλος, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών στον οποίο τηρεί ήδη λογαριασμό πληρωμών, μετά την παραλαβή ενός τέτοιου αιτήματος του καταναλωτή, παρέχει σε αυτόν την ακόλουθη βοήθεια:

α) παρέχει δωρεάν στον καταναλωτή κατάλογο με όλες τις ενεργές πάγιες εντολές για μεταφορές πίστωσης και τις εντολές άμεσης χρέωσης τις οποίες έχει δώσει ο οφειλέτης, εφόσον διατίθενται, και πληροφορίες σχετικά με τις επαναλαμβανόμενες εισερχόμενες μεταφορές πίστωσης και τις άμεσες χρεώσεις που έχει εξουσιοδοτήσει ο πιστωτής και οι οποίες εκτελέστηκαν στο λογαριασμό

πληρωμών του καταναλωτή κατά τους προηγούμενους 13 μήνες. Ο εν λόγω κατάλογος δεν επιφέρει καμία υποχρέωση για τον νέο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να προσφέρει υπηρεσίες που δεν παρέχει ήδη,

β) μεταφέρει οποιοδήποτε πιστωτικό υπόλοιπο που παραμένει στον λογαριασμό πληρωμών που τηρεί ο καταναλωτής στον λογαριασμό που ανοίχτηκε ή τηρείται στον νέο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών, υπό την προϋπόθεση ότι το αίτημα περιλαμβάνει πλήρη στοιχεία για την αναγνώριση του νέου παρόχου υπηρεσιών πληρωμών και του σχετικού λογαριασμού πληρωμών του καταναλωτή,

γ) κλείνει τον λογαριασμό πληρωμών που τηρεί ο καταναλωτής.

2. Με την επιφύλαξη της παρ. 1 του άρθρου 42 του ν. 3862/2010 και εάν ο καταναλωτής δεν έχει εκκρεμείς υποχρεώσεις επί λογαριασμού πληρωμών, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών στον οποίο ο καταναλωτής τηρεί τον εν λόγω λογαριασμό πληρωμών προβαίνει στις ενέργειες που προβλέπονται στις περιπτώσεις α, β και γ της παρ. 1 στην ημερομηνία που ορίζεται από τον καταναλωτή, η οποία απέχει τουλάχιστον έξι εργάσιμες ημέρες από την παραλαβή από τον εν λόγω πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του αιτήματος του καταναλωτή, εκτός εάν συμφωνηθεί διαφορετικά μεταξύ των μερών. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών ενημερώνει αμέσως τον καταναλωτή σε περίπτωση που οι εν λόγω εκκρεμείς υποχρεώσεις δεν επιτρέπουν το κλείσιμο του λογαριασμού πληρωμών του.

Άρθρο 12

Τέλη που συνδέονται με την υπηρεσία αλλαγής λογαριασμού (Άρθρο 12 της Οδηγίας)

1. Οι καταναλωτές έχουν δωρεάν πρόσβαση στις προσωπικές τους πληροφορίες όσον αφορά υφιστάμενες πάγιες εντολές και άμεσες χρεώσεις που τηρούνται είτε στον αποστέλλοντα είτε στον λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών.

2. Ο αποστέλλων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει τις πληροφορίες που έχει ζητήσει ο λαμβάνων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δυνάμει της περίπτωσης α της παρ. 4 του άρθρου 10 χωρίς να χρεώνει τον καταναλωτή ή τον λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών.

3. Τα τέλη, εάν υπάρχουν, που χρεώνει ο αποστέλλων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών στον καταναλωτή για το κλείσιμο του λογαριασμού πληρωμών που τηρείται σε αυτόν καθορίζονται σύμφωνα με τις παρ. 2 και 4 του άρθρου 42 του ν. 3862/2010.

4. Τα τέλη, εάν υπάρχουν, που χρεώνει ο αποστέλλων ή ο λαμβάνων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών στον καταναλωτή για οποιαδήποτε υπηρεσία που παρέχεται δυνάμει του άρθρου 10, εκτός εκείνων που αναφέρονται στις παρ. 1, 2 και 3, είναι εύλογα και αντιστοιχούν στο πραγματικό κόστος στο οποίο υποβάλλεται ο εν λόγω πάροχος υπηρεσιών πληρωμών.

Άρθρο 13
Οικονομική ζημία για τους καταναλωτές
(Άρθρο 13 της Οδηγίας)

1. Οποιαδήποτε οικονομική ζημία, περιλαμβανομένων των χρεώσεων και των τόκων, την οποία υφίσταται ο καταναλωτής και η οποία προκύπτει άμεσα από τη μη συμμόρφωση παρόχου υπηρεσιών πληρωμών που συμμετέχει στη διαδικασία αλλαγής λογαριασμού προς τις υποχρεώσεις του άρθρου 10, αποκαθίσταται χωρίς καθυστέρηση από τον εν λόγω πάροχο υπηρεσιών πληρωμών.
2. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν υπέχει ευθύνη σύμφωνα με την παρ. 1 εφόσον η οικονομική ζημία του καταναλωτή οφείλεται σε ασυνήθεις και απρόβλεπτες περιστάσεις, εκτός του ελέγχου του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών που τις επικαλείται και των οποίων οι συνέπειες δεν θα μπορούσαν να αποφευχθούν παρ' όλες τις προσπάθειες για το αντίθετο, καθώς και σε περιπτώσεις που ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών πράττει σε εκπλήρωση άλλων νομικών υποχρεώσεων που προβλέπονται δυνάμει εθνικών ή ενωσιακών διατάξεων.
3. Η ευθύνη του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών διέπεται από τις διατάξεις της ισχύουσας νομοθεσίας.

Άρθρο 14
Πληροφόρηση σχετικά με την υπηρεσία αλλαγής λογαριασμού
(Άρθρο 14 της Οδηγίας)

1. Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών παρέχουν στους καταναλωτές τις εξής πληροφορίες σχετικά με την υπηρεσία αλλαγής λογαριασμού:
 - α) τον ρόλο του αποστέλλοντος και του λαμβάνοντος παρόχου υπηρεσιών πληρωμών σε κάθε βήμα της διαδικασίας αλλαγής λογαριασμού, όπως ορίζεται στο άρθρο 10,
 - β) το χρονοδιάγραμμα ολοκλήρωσης των σχετικών βημάτων,
 - γ) τα τέλη, εάν υπάρχουν, που χρεώνονται για τη διαδικασία αλλαγής λογαριασμού,
 - δ) κάθε πληροφορία που θα κληθεί να παράσχει ο καταναλωτής, και
 - ε) τις διαδικασίες εναλλακτικής επίλυσης διαφορών, σύμφωνα με την 70330οικ/30.6.2015 κοινή υπουργική απόφαση των Υπουργών Οικονομίας, Υποδομών, Ναυτιλίας και Τουρισμού και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (Β'1421)

Η αρμόδια αρχή μπορεί να απαιτεί τη συμπερίληψη και άλλων πληροφοριών, μεταξύ των οποίων, κατά περίπτωση, τις αναγκαίες πληροφορίες για την ταυτοποίηση του συστήματος εγγύησης των καταθέσεων στο οποίο συμμετέχει ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών.

2. Οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παρ.1 διατίθενται δωρεάν σε έντυπη μορφή ή άλλο σταθερό μέσο στο δίκτυο των καταστημάτων του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών καθώς και σε ηλεκτρονική μορφή στον διαδικτυακό τόπο του ανά πάσα στιγμή και παρέχονται στους καταναλωτές όταν το ζητούν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ **ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥΣ ΠΛΗΡΩΜΩΝ**

Άρθρο 15 **Απαγόρευση των διακρίσεων** **(Άρθρο 15 της Οδηγίας)**

Τα πιστωτικά ιδρύματα δεν προβαίνουν σε διακρίσεις εις βάρος των καταναλωτών που διαμένουν νόμιμα στην Ένωση λόγω της ιθαγένειάς τους ή του τόπου διαμονής τους ή για οποιονδήποτε άλλο λόγο κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο άρθρο 21 του Χάρτη των θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά τη διαδικασία ανοίγματος λογαριασμού πληρωμών ή πρόσβασης σε αυτόν. Οι προϋποθέσεις για το άνοιγμα και την τήρηση λογαριασμού πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να προβλέπουν διακριτική μεταχείριση των καταναλωτών.

Άρθρο 16 **Δικαίωμα πρόσβασης σε λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά** **(Άρθρο 16 της Οδηγίας)**

1. Οι λογαριασμοί πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά προσφέρονται στους καταναλωτές από όλα τα πιστωτικά ιδρύματα τα οποία προσφέρουν υπηρεσίες πληρωμών σε καταναλωτές. Οι λογαριασμοί πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά δεν προσφέρονται από τα πιστωτικά ιδρύματα που παρέχουν λογαριασμούς πληρωμών αποκλειστικά μέσω διαδικτύου.

2. Οι καταναλωτές που διαμένουν νόμιμα στην Ένωση, συμπεριλαμβανομένων των καταναλωτών που δεν έχουν σταθερή διεύθυνση κατοικίας και των αιτούντων άσυλο και οι καταναλωτές που δεν είναι κάτοχοι άδειας παραμονής, αλλά των οποίων η απέλαση είναι αδύνατη για νομικούς ή πραγματικούς λόγους, έχουν το δικαίωμα να ανοίγουν και να χρησιμοποιούν λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά στα πιστωτικά ιδρύματα που έχουν εγκατάσταση στην Ελλάδα. Το δικαίωμα αυτό ισχύει ανεξάρτητα από τον τόπο διαμονής του καταναλωτή.

Οι καταναλωτές που δεν έχουν σταθερή διεύθυνση κατοικίας, οι αιτούντες άσυλο και οι καταναλωτές που δεν είναι κάτοχοι άδειας παραμονής, αλλά των οποίων η απέλαση είναι αδύνατη για νομικούς ή πραγματικούς λόγους, θα πρέπει να αναφέρουν και να τεκμηριώνουν έναντι του πιστωτικού ιδρύματος τους λόγους για τους οποίους επιθυμούν το άνοιγμα λογαριασμού πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά. Στις περιπτώσεις αυτές, το άνοιγμα του λογαριασμού πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά επιτρέπεται για κάθε νόμιμη αιτία.

3. Τα πιστωτικά ιδρύματα, χωρίς αναίτια καθυστέρηση και το αργότερο εντός δέκα εργάσιμων ημερών από την παραλαβή ολοκληρωμένης αίτησης, ανοίγουν τον

λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά ή αρνούνται αίτηση καταναλωτή για άνοιγμα λογαριασμού πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά.

4. Τα πιστωτικά ιδρύματα απορρίπτουν αίτηση για λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά στην περίπτωση που το άνοιγμά του θα είχε ως αποτέλεσμα την παράβαση των διατάξεων του ν. 3691/2008 σχετικά με την πρόληψη της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και την αντιμετώπιση της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας.

5. Τα πιστωτικά ιδρύματα που προσφέρουν λογαριασμούς πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά μπορούν να απορρίπτουν αίτηση για σχετικό λογαριασμό όταν ο καταναλωτής κατέχει ήδη λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά σε πιστωτικό ίδρυμα που είναι εγκατεστημένο στην Ελλάδα και το οποίο του επιτρέπει να χρησιμοποιεί τις υπηρεσίες του άρθρου 17 παρ. 1, εκτός εάν ο καταναλωτής δηλώνει υπεύθυνα ότι έχει προειδοποιηθεί για το προσεχές κλείσιμο του λογαριασμού πληρωμών του.

Σε αυτές τις περιπτώσεις, πριν από το άνοιγμα ενός λογαριασμού πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά, το πιστωτικό ίδρυμα μπορεί να επαληθεύει κατά πόσον ο καταναλωτής διατηρεί ή όχι λογαριασμό πληρωμών σε πιστωτικό ίδρυμα που είναι εγκατεστημένο στην Ελλάδα λαμβάνοντας υπεύθυνη δήλωση υπογεγραμμένη από τον καταναλωτή για τον σκοπό αυτό.

6. Η αρμόδια αρχή με απόφασή της μπορεί να προσδιορίσει ειδικές πρόσθετες περιπτώσεις όπου τα πιστωτικά ιδρύματα απορρίπτουν αίτηση για λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά.

7. Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του ν. 3691/2008, σε περίπτωση απόρριψης βάσει της παρ. 4, το πιστωτικό ίδρυμα ενημερώνει αμέσως τον καταναλωτή για την απόρριψη της αίτησής του και για τους ειδικούς προς τούτο λόγους, γραπτώς και δωρεάν. Στην περίπτωση αυτή, το πιστωτικό ίδρυμα υποδεικνύει στον καταναλωτή τη διαδικασία που μπορεί να ακολουθήσει για την υποβολή παραπόνου κατά της απόρριψης και το δικαίωμα του καταναλωτή να απευθυνθεί στη σχετική αρμόδια αρχή και σε φορέα εναλλακτικής επίλυσης διαφορών της 70330 οικ/30.6.2015 κοινής υπουργικής απόφασης των Υπουργών Οικονομίας, Υποδομών, Ναυτιλίας και Τουρισμού και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, παρέχοντας τα σχετικά στοιχεία επικοινωνίας.

8. Η πρόσβαση σε λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά δεν εξαρτάται από την αγορά πρόσθετων υπηρεσιών ή μετοχών ή μεριδίων του πιστωτικού ιδρύματος, εκτός εάν το τελευταίο αποτελεί προϋπόθεση για όλους τους πελάτες του πιστωτικού ιδρύματος.

Άρθρο 17

Παράμετροι λογαριασμού πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά (Άρθρο 17 της Οδηγίας)

1. Ο λογαριασμός πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά περιλαμβάνει τις εξής υπηρεσίες:

α) υπηρεσίες που επιτρέπουν τη διενέργεια όλων των πράξεων που απαιτούνται για το άνοιγμα, τη λειτουργία και το κλείσιμο λογαριασμού πληρωμών,

β) υπηρεσίες που επιτρέπουν την τοποθέτηση χρηματικών ποσών σε λογαριασμό πληρωμών,

γ) υπηρεσίες που επιτρέπουν τις αναλήψεις μετρητών εντός της Ένωσης από λογαριασμό πληρωμών στο ταμείο ή σε αυτόματες ταμειολογιστικές μηχανές (ATMs), κατά τη διάρκεια ή εκτός του ωραρίου λειτουργίας του πιστωτικού ιδρύματος,

δ) την εκτέλεση των εξής πράξεων πληρωμής εντός της Ένωσης:

αα) άμεσων χρεώσεων,

ββ) πράξεων πληρωμής μέσω κάρτας πληρωμών, περιλαμβανομένων των επιγραμμικών (online) πληρωμών,

γγ) μεταφορών πίστωσης, συμπεριλαμβανομένων των πάγιων εντολών, σε τερματικά, εφόσον υπάρχουν, και ταμεία καταστημάτων πιστωτικών ιδρυμάτων και μέσω επιγραμμικών (online) υποδομών του πιστωτικού ιδρύματος.

Οι υπηρεσίες που απαριθμούνται στις περιπτώσεις α έως και δ του πρώτου εδαφίου προσφέρονται από τα πιστωτικά ιδρύματα στον βαθμό που ήδη προσφέρονται στους καταναλωτές, οι οποίοι τηρούν άλλους λογαριασμούς πληρωμών, που δεν αποτελούν λογαριασμούς πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά.

2. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να θεσπίζουν υποχρέωση των πιστωτικών ιδρυμάτων που έχουν εγκατάσταση στην Ελλάδα να παρέχουν πρόσθετες υπηρεσίες, οι οποίες θεωρούνται ουσιώδεις για τους καταναλωτές βάσει των συνήθων πρακτικών στην ελληνική αγορά, στο πλαίσιο λογαριασμού πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά.

3. Ο λογαριασμός πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά προσφέρεται από τα πιστωτικά ιδρύματα που έχουν εγκατάσταση στην Ελλάδα, τουλάχιστον σε ευρώ.

4. Ο λογαριασμός πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά επιτρέπει στους καταναλωτές να διενεργούν απεριόριστο αριθμό πράξεων στο πλαίσιο των υπηρεσιών που αναφέρονται στην παρ. 1.

5. Ανεξαρτήτως του αριθμού των πράξεων που εκτελούνται στον λογαριασμό πληρωμών, τα πιστωτικά ιδρύματα δεν επιβάλλουν τέλη πέραν των τυχόν ευλόγων, που αναφέρονται στο άρθρο 18, όσον αφορά τις υπηρεσίες που αναφέρονται στις περιπτώσεις α, β και γ της παρ. 1 και στην υποπερίπτωση ii) της περίπτωσης δ της παρ. 1, εξαιρουμένων των πράξεων πληρωμής μέσω πιστωτικής κάρτας.

6. Όσον αφορά τις υπηρεσίες που αναφέρονται στην υποπερίπτωση αα της περίπτωσης δ της παρ. 1, στην υποπερίπτωση ββ της περίπτωσης δ της παρ. 1,

μόνο όσον αφορά πράξεις πληρωμών μέσω πιστωτικής κάρτας και στην υποπερίπτωση γγ της περίπτωσης δ της παρ. 1, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να καθορίζουν έναν ελάχιστο αριθμό πράξεων για τις οποίες τα πιστωτικά ιδρύματα μπορούν να καταλογίζουν μόνο τα τυχόν εύλογα τέλη, που αναφέρονται στο άρθρο 18. Οι αρμόδιες αρχές διασφαλίζουν ότι ο ελάχιστος αριθμός των πράξεων είναι επαρκής για να καλύψει την προσωπική χρήση από τον καταναλωτή, λαμβάνοντας υπόψη τις υφιστάμενες κοινές συναλλακτικές πρακτικές και τη συμπεριφορά των καταναλωτών. Τα τέλη που χρεώνονται για τις πράξεις πέραν του ελάχιστου προβλεπόμενου αριθμού δεν είναι ποτέ υψηλότερα από εκείνα που χρεώνονται κατά τη συνήθη τιμολογιακή πολιτική του πιστωτικού ιδρύματος.

7. Ο καταναλωτής είναι σε θέση να διαχειρίζεται και να εκκινεί συναλλαγές πληρωμής από τον λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά τον οποίο τηρεί, στις εγκαταστάσεις του πιστωτικού ιδρύματος. Η δυνατότητα αυτή δίνεται επίσης και μέσω επιγραμμικών (online) υποδομών, εφόσον αυτές υπάρχουν.

8. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού και Οικονομικών ρυθμίζονται τα θέματα που αφορούν στο παρόν άρθρο, λαμβάνοντας υπόψη σχετική γνωμοδότηση του Εθνικού Συμβουλίου Καταναλωτή και Αγοράς.

Οι διατάξεις της ανωτέρω κοινής υπουργικής απόφασης, αξιολογούνται ανά τριετία ή όποτε άλλοτε κρίνεται αναγκαίο από τα συναρμόδια Υπουργεία, λαμβάνοντας υπόψη σχετική γνωμοδότηση του Εθνικού Συμβουλίου Καταναλωτή και Αγοράς.

Με βάση τα αποτελέσματα αυτής της αξιολόγησης, λαμβάνουν χώρα τυχόν τροποποιήσεις που απαιτούνται στις διατάξεις της ανωτέρω κοινής υπουργικής απόφασης.

Άρθρο 18 **Συναφή τέλη** **(Άρθρο 18 της Οδηγίας)**

1. Οι υπηρεσίες που αναφέρονται στο άρθρο 17 προσφέρονται από τα πιστωτικά ιδρύματα δωρεάν ή έναντι καταβολής εύλογου τέλους.

2. Τα τέλη που χρεώνονται στον καταναλωτή σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με τις δεσμεύσεις του, σύμφωνα με τη σύμβαση-πλαίσιο, είναι εύλογα.

3. Οι αρμόδιες αρχές διασφαλίζουν ότι τα εύλογα τέλη που αναφέρονται στις παρ. 1 και 2 καθορίζονται λαμβανομένων υπόψη τουλάχιστον των ακόλουθων κριτηρίων:

α) του εθνικού επιπέδου εισοδήματος,

β) του μέσου όρου των τελών που χρεώνουν τα πιστωτικά ιδρύματα στην Ελλάδα για τις υπηρεσίες που παρέχονται σε σχέση με λογαριασμούς πληρωμών.

4. Με την επιφύλαξη του δικαιώματος που αναφέρεται στην παρ. 2 του άρθρου 16 και της υποχρέωσης που προβλέπεται στην παρ. 1, οι αρμόδιες αρχές δύνανται

με κοινή απόφασή τους να απαιτούν από τα πιστωτικά ιδρύματα να εφαρμόζουν διαφορετικά συστήματα τιμολόγησης ανάλογα με το επίπεδο ένταξης του καταναλωτή στο τραπεζικό σύστημα, παρέχοντας ευνοϊκότερους όρους για τους ευάλωτους καταναλωτές που δεν χρησιμοποιούν τραπεζικές υπηρεσίες. Σε αυτές τις περιπτώσεις, τα πιστωτικά ιδρύματα η διασφαλίζουν την ευχερή πρόσβαση των καταναλωτών σε επαρκείς και κατάλληλες πληροφορίες σχετικά με τις διαθέσιμες επιλογές.

5. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού και Οικονομικών ρυθμίζονται τα θέματα που αφορούν στο παρόν άρθρο, λαμβάνοντας υπόψη σχετική γνωμοδότηση του Εθνικού Συμβουλίου Καταναλωτή και Αγοράς.

Οι διατάξεις της ανωτέρω κοινής υπουργικής απόφασης, αξιολογούνται ανά τριετία ή όποτε άλλοτε κρίνεται αναγκαίο από τα συναρμόδια Υπουργεία, λαμβάνοντας υπόψη σχετική γνωμοδότηση του Εθνικού Συμβουλίου Καταναλωτή και Αγοράς.

Με βάση τα αποτελέσματα αυτής της αξιολόγησης, λαμβάνουν χώρα τυχόν τροποποιήσεις που απαιτούνται στις διατάξεις της ανωτέρω κοινής υπουργικής απόφασης.

Άρθρο 19 **Συμβάσεις-πλαίσιο και καταγγελία** **(Άρθρο 19 της Οδηγίας)**

1. Οι συμβάσεις-πλαίσιο που διέπουν την παροχή πρόσβασης σε λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά υπόκεινται στις διατάξεις του ν. 3862/2010, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά στις παρ. 2 και 4.

2. Το πιστωτικό ίδρυμα δύναται να καταγγείλει μονομερώς τη σύμβαση-πλαίσιο, μόνο εάν πληρούται τουλάχιστον μία από τις εξής προϋποθέσεις:

α) ο καταναλωτής χρησιμοποίησε εσκεμμένα τον λογαριασμό πληρωμών για παράνομους σκοπούς,

β) δεν έχει εκτελεσθεί καμία συναλλαγή στον λογαριασμό πληρωμών για διάστημα μεγαλύτερο των 24 διαδοχικών μηνών,

γ) ο καταναλωτής παρέσχε ανακριβή στοιχεία προκειμένου να ανοίξει τον λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά, εφόσον τα πραγματικά στοιχεία θα τον απέκλειαν από το δικαίωμα αυτό, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 16,

δ) ο καταναλωτής δεν είναι πλέον νομίμως διαμένων στην Ένωση,

ε) ο καταναλωτής που ήδη τηρεί στην Ελλάδα λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά έχει ακολούθως ανοίξει στην Ελλάδα δεύτερο λογαριασμό πληρωμών, ο οποίος του επιτρέπει να χρησιμοποιεί τις υπηρεσίες που απαριθμούνται στην παρ. 1 του άρθρου 17.

3. Η αρμόδια αρχή δύναται να προσδιορίσει πρόσθετες περιορισμένες και ειδικές περιπτώσεις κατά τις οποίες μπορεί να καταγγεληθεί μονομερώς από το πιστωτικό ίδρυμα σύμβαση-πλαίσιο για λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά. Οι περιπτώσεις αυτές αποσκοπούν στην αποτροπή των καταχρήσεων από τους καταναλωτές σχετικά με το δικαίωμά τους να έχουν πρόσβαση σε λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά.

4. Όταν ένα πιστωτικό ίδρυμα καταγγέλλει τη σύμβαση για λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά για έναν ή περισσότερους από τους λόγους που αναφέρονται στις περιπτώσεις β, δ και ε της παρ. 2 και στην παρ. 3, ενημερώνει τον καταναλωτή για τους λόγους της καταγγελίας, τουλάχιστον δύο μήνες πριν από την έναρξη ισχύος της, γραπτώς και δωρεάν, εκτός εάν η ενημέρωση αυτή αντίκειται στους στόχους της εθνικής ασφάλειας ή της δημόσιας τάξης. Όταν το πιστωτικό ίδρυμα καταγγέλλει τη σύμβαση σύμφωνα με την περίπτ. α ή γ της παρ. 2, η καταγγελία ισχύει αμέσως.

5. Η γνωστοποίηση της καταγγελίας υποδεικνύει στον καταναλωτή τη διαδικασία που πρέπει να ακολουθήσει για την υποβολή τυχόν προσφυγής κατά της καταγγελίας και το δικαίωμά του καταναλωτή να απευθυνθεί στην αρμόδια αρχή και τον φορέα εναλλακτικής επίλυσης διαφορών στον οποίο δύναται να απευθυνθεί παρέχοντας τα σχετικά στοιχεία επικοινωνίας σύμφωνα με τις διατάξεις της κοινής υπουργικής απόφασης 70330ικ./30-6-2015 των Υπουργών Οικονομίας, Υποδομών, Ναυτιλίας και Τουρισμού και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Άρθρο 20

Γενικές πληροφορίες για λογαριασμούς πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά (Άρθρο 20 της Οδηγίας)

1. Η αρμόδια αρχή διασφαλίζει τη θέσπιση πρόσφορων μέτρων για την ενίσχυση της συνειδητοποίησης του κοινού σχετικά με τη διαθεσιμότητα λογαριασμών πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά, τους γενικούς όρους τιμολόγησής τους, τις διαδικασίες που πρέπει να ακολουθούνται για την άσκηση του δικαιώματος πρόσβασης σε λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά και τις μεθόδους πρόσβασης σε διαδικασίες εναλλακτικής επίλυσης διαφορών. Η αρμόδια αρχή διασφαλίζει ότι τα μέτρα επικοινωνίας είναι επαρκή και καλά στοχευμένα, ιδίως σε σχέση με την προβολή τους σε καταναλωτές που δεν χρησιμοποιούν τραπεζικές υπηρεσίες και σε ευπαθείς και μετακινούμενους καταναλωτές.

2. Τα πιστωτικά ιδρύματα διαθέτουν δωρεάν στους καταναλωτές προσβάσιμες πληροφορίες και συνδρομή σχετικά με τα ειδικά χαρακτηριστικά των παρεχόμενων λογαριασμών πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά, τα σχετικά τέλη και τους όρους χρήσης τους. Με τις ως άνω πληροφορίες καθίσταται σαφές, μεταξύ άλλων, ότι η αγορά πρόσθετων υπηρεσιών δεν είναι υποχρεωτική για την πρόσβαση σε λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε

ΑΡΜΟΔΙΕΣ ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΛΥΣΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Άρθρο 21
Αρμόδιες αρχές
(Άρθρο 21 της Οδηγίας)

1. α) Για την εφαρμογή των άρθρων 3 και 7 αρμόδια είναι η Τράπεζα της Ελλάδος.

β) Για την εφαρμογή των άρθρων 4 έως 6, 8 έως 16 και 19 έως 20 αρμόδιο είναι το Υπουργείο Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού.

γ) Για την εφαρμογή των άρθρων 17 και 18 ορίζονται συναρμόδια τα Υπουργεία Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού και Οικονομικών.
2. Για τους σκοπούς εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος νόμου, οι αρμόδιες αρχές συνεργάζονται μεταξύ τους.

Άρθρο 22
Υποχρέωση συνεργασίας
(Άρθρο 22 της Οδηγίας)

1. α. Οι αρμόδιες αρχές συνεργάζονται με τις αντίστοιχες αρμόδιες αρχές των λοιπών κρατών μελών όποτε αυτό είναι αναγκαίο για την εκπλήρωση των καθηκόντων τους στο πλαίσιο του παρόντος νόμου.

Στο πλαίσιο αυτό, οι αρμόδιες, κατά το νόμο αυτό, αρχές ανταλλάσσουν πληροφορίες και συνεργάζονται σε τυχόν δραστηριότητες έρευνας ή εποπτείας.

β. Για τη διευκόλυνση και την επίσπευση της συνεργασίας και ιδίως της ανταλλαγής πληροφοριών, ως σημείο επαφής για τους σκοπούς του παρόντος νόμου ορίζεται η Τράπεζα της Ελλάδος.

2. Για τους σκοπούς εφαρμογής της παρ. 1 του άρθρου 21 οι αρμόδιες αρχές συνεργάζονται μεταξύ τους.

3. Η αρμόδια αρχή της παρ. 1β ανταλλάσσει με τις αντίστοιχες αρμόδιες αρχές των λοιπών κρατών μελών χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση όλες τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την εκπλήρωση των καθηκόντων των αρμόδιων αρχών, όπως προβλέπεται από τα μέτρα που θεσπίζονται κατ' εφαρμογή του παρόντος νόμου.

Η αρμόδια αρχή της παρ. 1β μπορεί να ορίζει κατά την ανταλλαγή ότι οι εν λόγω πληροφορίες δεν πρέπει να αποκαλυφθούν χωρίς τη ρητή συγκατάθεσή της και μόνο για τους σκοπούς για τους οποίους δόθηκε η σχετική συγκατάθεση.

Η αρμόδια αρχή της παρ. 1β δύναται να διαβιβάζει τις ληφθείσες πληροφορίες στις άλλες αρμόδιες αρχές εντούτοις, δεν διαβιβάζει τις πληροφορίες σε άλλους φορείς ή φυσικά ή νομικά πρόσωπα χωρίς τη ρητή συγκατάθεση των αρμόδιων αρχών που τις κοινοποίησαν και μόνο για τους σκοπούς για τους οποίους οι εν λόγω αρχές έχουν συναινέσει, πλην δεόντως αιτιολογημένων περιστάσεων, οπότε ενημερώνει αμέσως το σημείο επαφής που παρέσχε τις πληροφορίες.

4. Η αρμόδια αρχή μπορεί να αρνηθεί να ενεργήσει κατόπιν αιτήματος για συνεργασία σε δραστηριότητα έρευνας ή εποπτείας ή να ανταλλάξει πληροφορίες όπως προβλέπεται στην παρ. 3 μόνο εάν:

α) αυτή η έρευνα, η επιτόπου εξακρίβωση, η δραστηριότητα εποπτείας ή η ανταλλαγή πληροφοριών ενδέχεται να προσβάλει την κυριαρχία, την ασφάλεια ή τη δημόσια τάξη,

β) έχει ήδη κινηθεί δικαστική διαδικασία για τα ίδια πραγματικά περιστατικά και κατά των ιδίων προσώπων,

γ) έχει ήδη εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση αναφορικά με τα ίδια άτομα και τις ίδιες πράξεις.

Σε περίπτωση τέτοιας άρνησης, η αρμόδια αρχή ενημερώνει σχετικά την αρμόδια αρχή που υπέβαλε το αίτημα και της παρέχει όσο το δυνατόν λεπτομερέστερες πληροφορίες.

Άρθρο 23

Επίλυση διαφωνιών μεταξύ αρμόδιων αρχών διαφορετικών κρατών μελών (Άρθρο 23 της Οδηγίας)

Οι αρμόδιες αρχές δύνανται να παραπέμπουν το ζήτημα στην EAT σε περίπτωση που απορρίφθηκε αίτημα για συνεργασία, ιδίως όσον αφορά την ανταλλαγή πληροφοριών, ή δεν δόθηκε συνέχεια σε εύλογο χρονικό διάστημα και μπορούν να ζητούν τη βοήθεια της EAT, σύμφωνα με το άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010. Σε αυτές τις περιπτώσεις, η EAT μπορεί να ενεργήσει σύμφωνα με τις εξουσίες που της παρέχονται δυνάμει του εν λόγω άρθρου και κάθε δεσμευτική απόφαση που λαμβάνει η EAT σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο είναι δεσμευτική για τις ενδιαφερόμενες αρμόδιες αρχές, ανεξαρτήτως του εάν οι εν λόγω αρχές είναι ή όχι μέλη της EAT.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ ΚΥΡΩΣΕΙΣ

Άρθρο 24

Κυρώσεις (Άρθρο 26 της Οδηγίας)

1. Οι οριζόμενες στο άρθρο 21 αρμόδιες αρχές δύνανται να επιβάλλουν κυρώσεις, εντός του πλαισίου των αρμοδιοτήτων τους, εφόσον διαπιστώνουν παραβίαση των διατάξεων του παρόντος νόμου.

2. α) Με την επιφύλαξη ειδικότερων διατάξεων, σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων των άρθρων 4 έως 6, 8 έως 16 και 19 έως 20 εφαρμόζεται το άρθρο 13α «Κυρώσεις» του ν. 2251/1994 (Α' 191). Σε περίπτωση δε παράβασης των διατάξεων των άρθρων 17 και 18 οι κυρώσεις προσδιορίζονται εφαρμόζοντας αναλόγως το άρθρο 13α του ν.2251/1994 με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού και Οικονομικών.

25/10/2016

β) Η Τράπεζα της Ελλάδος, στο πλαίσιο άσκησης των αρμοδιοτήτων της σύμφωνα με το άρθρο 21, και σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων του παρόντος νόμου και των κατ' εφαρμογή αυτών θεσπιζόμενων κανονιστικών διατάξεων, δύναται να λαμβάνει τα αναγκαία για την εξασφάλιση της εφαρμογής αυτών μέτρα ή και να επιβάλλει κυρώσεις, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στις διατάξεις του Καταστατικού αυτής καθώς και στις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 59 του ν. 4261/2014.

3. Η δημοσιοποίηση διοικητικών κυρώσεων που επιβάλλονται σύμφωνα με την παρ. 1 διέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 60 του ν. 4261/2014.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ **ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ**

Άρθρο 25 **Έναρξη ισχύος**

Η ισχύς των διατάξεων του παρόντος νόμου αρχίζει από 18 Σεπτεμβρίου 2016.

Η ισχύς των διατάξεων:

- α) των παρ. 1 έως 5 του άρθρου 4,
- β) των παρ. 1, 2 και 3 του άρθρου 5,
- γ) των παρ. 1 και 2 του άρθρου 6 και
- δ) το άρθρο 7

αρχίζει εννέα μήνες μετά τη θέση σε ισχύ της κατ' εξουσιοδότηση πράξης που αναφέρεται στην παρ. 1 του άρθρου 3.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ
στο σχέδιο νόμου για την

Ενσωμάτωση στην εθνική νομοθεσία της Οδηγίας 2014/92/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 2014 για τη συγκρισιμότητα των τελών που συνδέονται με λογαριασμούς πληρωμών, την αλλαγή λογαριασμού πληρωμών και την πρόσβαση σε λογαριασμούς πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά.

A. Επί της Αρχής

Για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η εσωτερική αγορά αποτελεί ένα χώρο χωρίς εσωτερικά σύνορα μέσα στον οποίο εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, των προσώπων, των υπηρεσιών και των κεφαλαίων. Ο κατακερματισμός της εσωτερικής αγοράς είναι επιζήμιος για την ανταγωνιστικότητα, την ανάπτυξη και τις θέσεις εργασίας στην Ένωση. Η εξάλειψη των άμεσων και έμμεσων εμποδίων για την ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς είναι απαραίτητη για την ολοκλήρωσή της. Η δράση της Ένωσης όσον αφορά την εσωτερική αγορά στον τομέα των λιανικών χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών έχει ήδη συμβάλει σημαντικά στην ανάπτυξη της διασυνοριακής δραστηριότητας των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών, στη βελτίωση των επιλογών που έχουν οι καταναλωτές και στην αύξηση της ποιότητας και της διαφάνειας των προσφορών.

Η εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και η ανάπτυξη μιας σύγχρονης οικονομίας χωρίς κοινωνικούς αποκλεισμούς εξαρτάται όλο και περισσότερο από την καθολική παροχή υπηρεσιών πληρωμών.

Η παροχή πρόσβασης σε λογαριασμό πληρωμών σε όλους τους καταναλωτές θα επιτρέψει τη συμμετοχή τους στην εσωτερική αγορά και θα τους δώσει τη δυνατότητα να εκμεταλλευτούν τα οφέλη της εσωτερικής αγοράς. Προκειμένου να υποστηριχτεί η αποτελεσματική και ομαλή χρηματοπιστωτική κινητικότητα μακροπρόθεσμα, είναι καθοριστικής σημασίας η θέσπιση μιας ομοιόμορφης δέσμης κανόνων για την αντιμετώπιση του ζητήματος της χαμηλής κινητικότητας των καταναλωτών, ιδίως δε για τη βελτίωση της σύγκρισης των υπηρεσιών λογαριασμών πληρωμών και των σχετικών τελών και την παροχή κινήτρων για την αλλαγή λογαριασμού πληρωμών, καθώς και για την αποφυγή των διακρίσεων με βάση τον τόπο διαμονής για καταναλωτές που προτίθενται να ανοίξουν και να χρησιμοποιήσουν λογαριασμό πληρωμών σε διασυνοριακό επίπεδο. Επιπλέον, είναι απαραίτητο να ληφθούν τα κατάλληλα μέτρα για την προώθηση της συμμετοχής των καταναλωτών στην αγορά των λογαριασμών πληρωμών. Τα εν λόγω μέτρα θα παράσχουν κίνητρα για την είσοδο των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών στην εσωτερική αγορά και θα διασφαλίσουν ισότιμους όρους

ανταγωνισμού, ενισχύοντας έτσι τον ανταγωνισμό και την αποδοτική κατανομή των πόρων στο εσωτερικό της αγοράς λιανικών χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών της Ένωσης προς όφελος των επιχειρήσεων και των καταναλωτών. Επίσης, η διαφανής πληροφόρηση σχετικά με τα τέλη και οι δυνατότητες αλλαγής λογαριασμού, σε συνδυασμό με το δικαίωμα πρόσβασης σε λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά, θα διευκολύνουν τη διακίνηση και τις αγορές των πολιτών της Ένωσης στο εσωτερικό της Ένωσης, επιτρέποντάς τους, ως εκ τούτου, να επωφελούνται από μια πλήρως λειτουργική εσωτερική αγορά στον τομέα των λιανικών χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, και θα συμβάλλουν στην περαιτέρω ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς.

Με το παρόν σχέδιο νόμου ενσωματώνεται στην ελληνική νομοθεσία η Οδηγία 2014/92/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 2014 για τη συγκρισιμότητα των τελών που συνδέονται με λογαριασμούς πληρωμών, την αλλαγή λογαριασμού πληρωμών και την πρόσβαση σε λογαριασμούς πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά.

Είναι καθοριστικής σημασίας για τους καταναλωτές να είναι σε θέση να κατανοούν τα τέλη, ώστε να μπορούν να συγκρίνουν προσφορές από διαφορετικούς παρόχους υπηρεσιών πληρωμών και να αποφασίζουν με πλήρη επίγνωση ποιοι λογαριασμοί πληρωμών προσαρμόζονται καλύτερα στις ανάγκες τους. Δεν μπορεί να υπάρξει σύγκριση των τελών όταν οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών χρησιμοποιούν διαφορετική ορολογία για τις ίδιες υπηρεσίες και παρέχουν πληροφόρηση σε διαφορετική μορφή. Η τυποποιημένη ορολογία, σε συνδυασμό με τη στοχευμένη πληροφόρηση περί τελών σε συνεκτική μορφή η οποία καλύπτει τις πλέον αντιπροσωπευτικές υπηρεσίες που συνδέονται με λογαριασμούς πληρωμών, μπορεί να βοηθήσει τους καταναλωτές να κατανοούν και να συγκρίνουν τα τέλη.

Στόχος της Οδηγίας 2014/92/ΕΕ είναι η θέσπιση κανόνων σχετικά με α) τη διαφάνεια και τη συγκρισιμότητα των τελών που χρεώνονται στους καταναλωτές για τους λογαριασμούς πληρωμών τους, β) την αλλαγή λογαριασμού πληρωμών εντός Ελλάδος και γ) τη διευκόλυνση του διασυνοριακού ανοίγματος λογαριασμού πληρωμών για τους καταναλωτές εντός Ε.Ε.

Επίσης, με το παρόν σχέδιο νόμου θεσπίζεται πλαίσιο κανόνων και όρων σύμφωνα με τους οποίους διασφαλίζεται το δικαίωμα των καταναλωτών για άνοιγμα και χρήση λογαριασμών πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά.

Το σχέδιο νόμου διαρθρώνεται σε επτά (7) κεφάλαια.

Στο **Κεφάλαιο Α** περιγράφεται ο σκοπός, το αντικείμενο, το πεδίο εφαρμογής και οι ορισμοί του παρόντος σχεδίου νόμου. Το **Κεφάλαιο Β** και το **Κεφάλαιο Γ** αφορούν στη συγκρισιμότητα των τελών που συνδέονται με λογαριασμούς πληρωμών και στη διαδικασία αλλαγής λογαριασμού αντίστοιχα. Το **Κεφάλαιο Δ** περιέχει διατάξεις που αφορούν στην πρόσβαση σε λογαριασμούς πληρωμών. Στο **Κεφάλαιο Ε** ορίζονται οι αρμόδιες αρχές, η υποχρέωση συνεργασίας μεταξύ τους και ο τρόπος επίλυσης διαφωνιών μεταξύ αρμόδιων αρχών διαφορετικών κρατών

μελών. Τέλος, στα **κεφάλαια ΣΤ και Ζ**, αναφέρονται οι κυρώσεις και η έναρξη ισχύος των διατάξεων του παρόντος νόμου.

B. Επί των άρθρων

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α

Στο **άρθρο 1** τίθεται επιγραμματικά ο σκοπός του παρόντος σχεδίου νόμου, ο οποίος αποτελεί την ενσωμάτωση της Οδηγίας 2014/92/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 2014. Επίσης, στο ίδιο άρθρο προσδιορίζονται το αντικείμενο και το πεδίο εφαρμογής του.

Αντικείμενο του παρόντος σχεδίου νόμου είναι η θέσπιση κανόνων σχετικά με α) τη διαφάνεια και τη συγκρισιμότητα των τελών που χρεώνονται στους καταναλωτές για τους λογαριασμούς πληρωμών τους, β) την αλλαγή λογαριασμού πληρωμών εντός Ελλάδος γ) τη διευκόλυνση του διασυνοριακού ανοίγματος λογαριασμού πληρωμών για τους καταναλωτές εντός Ε.Ε και δ) τη διασφάλιση του δικαιώματος των καταναλωτών για άνοιγμα και χρήση λογαριασμών πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά.

Όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής του, τα κεφάλαια Β και Γ του παρόντος νόμου εφαρμόζονται στους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών ενώ το κεφάλαιο Δ εφαρμόζεται στα πιστωτικά ιδρύματα. Οι διατάξεις του παρόντος νόμου εφαρμόζονται στους λογαριασμούς πληρωμών μέσω των οποίων οι καταναλωτές είναι τουλάχιστον σε θέση:

- α) να τοποθετούν χρηματικά ποσά σε λογαριασμό πληρωμών,
- β) να αναλαμβάνουν μετρητά από λογαριασμό πληρωμών,
- γ) να μετέχουν σε πράξεις πληρωμής, περιλαμβανομένων των μεταφορών πιστώσεων, προς και από τρίτο μέρος, είτε ως πληρωτές είτε ως δικαιούχοι.

Στο **άρθρο 2** παρατίθενται οι απαραίτητοι ορισμοί για την κατανόηση και εφαρμογή του παρόντος σχεδίου νόμου. Στο στοιχείο 28 εισάγεται ο ορισμός του «καταλόγου» ο οποίος περιλαμβάνει τις πλέον αντιπροσωπευτικές υπηρεσίες που συνδέονται με λογαριασμό πληρωμών και υπόκεινται στην καταβολή τέλους, σύμφωνα με το άρθρο 3 του νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β

Στο **άρθρο 3** καθορίζεται ο τρόπος δημιουργίας και επικαιροποίησης του «καταλόγου» και το περιεχόμενό του. Ο «κατάλογος» περιέχει α) τις πλέον

αντιπροσωπευτικές υπηρεσίες οι οποίες συνδέονται με λογαριασμό πληρωμών, υπόκεινται στην καταβολή τέλους και προσφέρονται από έναν τουλάχιστον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών στην Ελλάδα, β) όρους και ορισμούς για κάθε μία από τις παραπάνω υπηρεσίες και τέλος γ), όπου συντρέχει περίπτωση, την τυποποιημένη ορολογία της Ένωσης για τις υπηρεσίες που είναι κοινές τουλάχιστον στην πλειονότητα των κρατών μελών.

Ο κατάλογος πρέπει να σύμφωνος με τα ρυθμιστικά τεχνικά πρότυπα που υιοθετεί η Επιτροπή δυνάμει της παραγράφου 4 του άρθρου 3 της Οδηγίας 2014/92/ΕΕ.

Στο **άρθρο 4** καθορίζεται η υποχρέωση των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών να παρέχουν στον καταναλωτή, εγκαίρως πριν από την υπογραφή της σύμβασης, το δελτίο πληροφόρησης περί τελών, το οποίο περιλαμβάνει τους τυποποιημένους όρους του καταλόγου και, εφόσον οι υπηρεσίες αυτές προσφέρονται από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών, τα αντίστοιχα τέλη για κάθε υπηρεσία. Το εν λόγω άρθρο ορίζει, επίσης, το περιεχόμενο και τα χαρακτηριστικά του δελτίου καθώς και το μέσο παροχής του. Το δελτίο πληροφόρησης περί τελών πρέπει να είναι σύμφωνο με τα εκτελεστικά τεχνικά πρότυπα που εγκρίνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή σχετικά με την τυποποιημένη μορφή παρουσίασής του και το κοινό του σύμβολο.

Στο **άρθρο 5** καθορίζεται η υποχρέωση των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών να παρέχουν στον καταναλωτή, σε τριμηνιαία, τουλάχιστον, βάση και δωρεάν, κατάσταση όλων των τελών που έχουν καταβάλει την εν λόγω χρονική περίοδο. Το εν λόγω άρθρο ορίζει, επίσης, το περιεχόμενο και τα χαρακτηριστικά της κατάστασης τελών καθώς και το μέσο παροχής της. Η κατάσταση τελών πρέπει να είναι σύμφωνη με τα εκτελεστικά τεχνικά πρότυπα που εγκρίνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή σχετικά με την τυποποιημένη μορφή της και το κοινό σύμβολό της.

Με το **άρθρο 6** διασφαλίζεται η ενημέρωση και η δυνατότητα σύγκρισης από τους καταναλωτές σχετικά με το λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά, θεσπίζοντας υποχρέωση συνεκτικής χρήσης της ισχύουσας ορολογίας σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών μπορούν να χρησιμοποιούν παράλληλα εμπορικές ονομασίες στο πλαίσιο των συμβατικών και εμπορικών πληροφοριών, εφόσον διευκρινίζουν σαφώς τον ισχύοντα αντίστοιχο τυποποιημένο όρο.

Με το **άρθρο 7** σκοπείται η εξασφάλιση της ενημέρωσης και της δυνατότητας σύγκρισης από τους καταναλωτές, μέσω διαδικτυακού πίνακα, των τελών που χρεώνονται από τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών ώστε να αξιολογούν τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα διαφόρων προσφορών για λογαριασμούς πληρωμών. Επιβάλλεται οι πληροφορίες που παρέχονται σε τέτοιους δικτυακούς τόπους να είναι αξιόπιστες, αμερόληπτες και διαφανείς. Η αρμοδιότητα τήρησης,

ενημέρωσης και δημοσίευσης του πίνακα έχει ανατεθεί στην Τράπεζα της Ελλάδος (άρθρο 21).

Με το **άρθρο 8** διασφαλίζεται ότι, όταν οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών προσφέρουν πακέτα λογαριασμών πληρωμών, παρέχονται στους καταναλωτές πληροφορίες σχετικά με το εάν υπάρχει η δυνατότητα να αγοραστεί ο λογαριασμός πληρωμών χωριστά και, στην περίπτωση αυτή, παρέχεται χωριστή πληροφόρηση σχετικά με τις ισχύουσες δαπάνες και τα τέλη που συνδέονται με καθένα από τα άλλα προϊόντα ή υπηρεσίες που περιλαμβάνονται στο πακέτο και μπορούν να αγοραστούν χωριστά. Η υποχρέωση αυτή θεσπίζεται επειδή προσφέρονται λογαριασμοί πληρωμών σε πακέτο με προϊόντα ή υπηρεσίες, πέραν των υπηρεσιών που συνδέονται με λογαριασμό πληρωμών, όπως ασφαλιστικά προϊόντα ή παροχή χρηματοπιστωτικών συμβουλών. Ενδέχεται ωστόσο στα πακέτα να προσφέρονται προϊόντα που δεν ζητούνται από τους καταναλωτές και τα οποία δεν είναι απαραίτητα για τους λογαριασμούς πληρωμών, όπως η ασφάλιση κατοικίας. Οι πρακτικές αυτές μπορεί να μειώσουν τη διαφάνεια και τη συγκρισιμότητα των τιμών, να περιορίσουν τις επιλογές αγοράς για τους καταναλωτές και να έχουν αρνητικές επιπτώσεις στην κινητικότητά τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ

Με το **άρθρο 9** οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών προσφέρουν στους καταναλωτές σαφή, ταχεία και ασφαλή διαδικασία για την αλλαγή λογαριασμού πληρωμών, περιλαμβανομένων των λογαριασμών πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά.

Με το **άρθρο 10** ορίζεται ότι ο λαμβάνων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών είναι υπεύθυνος για την εκκίνηση και τη διαχείριση της διαδικασίας για λογαριασμό του καταναλωτή, ώστε η διαδικασία αλλαγής λογαριασμού να είναι όσο το δυνατόν απλούστερη για τον καταναλωτή (παρ. 1).

Με την παρ. 2 διασφαλίζεται η δυνατότητα των καταναλωτών να ζητήσουν από τον λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να μεταβιβάσει το σύνολο ή μέρος των εισερχόμενων μεταφορών πιστώσεων, πάγιων εντολών για μεταφορές πιστώσεων ή εντολών άμεσης χρέωσης. Για τον σκοπό αυτό, ο καταναλωτής υπογράφει έντυπο εξουσιοδότησης, με το οποίο δίνει τη συγκατάθεσή του για την εκτέλεση καθεμιάς από τις ως άνω ενέργειες ή να επιλέγει μόνο μερικές από αυτές.

Η συνεργασία του αποστέλλοντος παρόχου υπηρεσιών πληρωμών είναι αναγκαία για την επιτυχία της αλλαγής λογαριασμού. Με την παρ. 3 περιγράφονται οι ενέργειες μεταξύ των δύο παρόχων που απαιτούνται για την αλλαγή λογαριασμού. Με την παρ. 4 περιγράφονται οι ενέργειες του αποστέλλοντα παρόχου υπηρεσιών πληρωμών και με την παρ. 5 του λαμβάνοντος παρόχου υπηρεσιών πληρωμών.

Με την παρ. 6 λαμβάνεται μέριμνα ώστε να μη διακοπεί η παροχή υπηρεσιών πληρωμών προς τον καταναλωτή κατά τη διενέργεια της υπηρεσίας αλλαγής λογαριασμού.

Οι διατάξεις του **άρθρου 11** περιγράφουν τη διαδικασία που πρέπει να ακολουθείται από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών προκειμένου να διευκολύνεται ο καταναλωτής στην περίπτωση που επιθυμεί να ανοίξει λογαριασμό πληρωμών σε πάροχο υπηρεσιών πληρωμών εγκατεστημένο σε άλλο κράτος μέλος.

Στο **άρθρο 12** καθορίζονται τα τέλη που συνδέονται με την υπηρεσία αλλαγής λογαριασμού. Συγκεκριμένα, στην παράγραφο 1 του άρθρου παρέχεται στον καταναλωτή το δικαίωμα δωρεάν πρόσβασης στις προσωπικές του πληροφορίες, όσον αφορά στις υφιστάμενες πάγιες εντολές και άμεσες χρεώσεις που τηρούνται είτε στον αποστέλλοντα είτε στον λαμβάνοντα πάροχο υπηρεσιών πληρωμών. Με την παράγραφο 2 θεσπίζεται υποχρέωση του αποστέλλοντος παρόχου υπηρεσιών πληρωμών να παρέχει δωρεάν τις πληροφορίες που έχει ζητήσει ο λαμβάνων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δυνάμει της περίπτωσης α) της παραγράφου 4 του άρθρου 10. Σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου, τα τυχόν τέλη που χρεώνει ο αποστέλλων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών στον καταναλωτή για το κλείσιμο του λογαριασμού πληρωμών που τηρείται σε αυτόν καθορίζονται σύμφωνα με τις παραγράφους 2 και 4 του άρθρου 42 του ν. 3862/2010, ενώ βάσει της παραγράφου 4, τα τυχόν τέλη που χρεώνει ο αποστέλλων ή ο λαμβάνων πάροχος υπηρεσιών πληρωμών στον καταναλωτή για οποιαδήποτε υπηρεσία που παρέχεται δυνάμει του άρθρου 10, εκτός εκείνων που αναφέρονται στις παραγράφους 1, 2 και 3, είναι εύλογα και αντιστοιχούν στο πραγματικό κόστος στο οποίο υποβάλλεται ο εν λόγω πάροχος υπηρεσιών πληρωμών.

Οι διατάξεις του **άρθρου 13** θεσπίζουν υποχρέωση όσων παρόχων υπηρεσιών πληρωμών συμμετέχουν στη διαδικασία αλλαγής λογαριασμού, να αποκαθιστούν χωρίς καθυστέρηση οποιαδήποτε οικονομική ζημία, υφίσταται ο καταναλωτής και οφείλεται σε σφάλμα τους. Η υποχρέωση της παραγράφου 1 δεν υφίσταται εφόσον η οικονομική ζημία του καταναλωτή οφείλεται σε ασυνήθεις και απρόβλεπτες περιστάσεις, εκτός του ελέγχου του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών που τις επικαλείται και των οποίων οι συνέπειες δεν θα μπορούσαν να αποφευχθούν, καθώς και σε περιπτώσεις που ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών πράττει σε εκπλήρωση άλλων νομικών υποχρεώσεων που προβλέπονται δυνάμει εθνικών ή ενωσιακών διατάξεων. Σε κάθε περίπτωση η ευθύνη του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών διέπεται από τις διατάξεις της ισχύουσας νομοθεσίας.

Στο **άρθρο 14** θεσπίζεται η υποχρέωση των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών να παρέχουν δωρεάν σε έντυπη μορφή ή άλλο σταθερό μέσο στο δίκτυο των καταστημάτων τους, καθώς και σε ηλεκτρονική μορφή στον διαδικτυακό τόπο τους,

ανά πάσα στιγμή και εφόσον το ζητήσει ο καταναλωτής, πληροφορίες σχετικά με την υπηρεσία αλλαγής λογαριασμού, και πιο συγκεκριμένα α) τον ρόλο του αποστέλλοντος και του λαμβάνοντος παρόχου υπηρεσιών πληρωμών σε κάθε βήμα της διαδικασίας αλλαγής λογαριασμού, όπως ορίζεται στο άρθρο 10, β) το χρονοδιάγραμμα ολοκλήρωσης των σχετικών βημάτων, γ) τα τέλη, εάν υπάρχουν, που χρεώνονται για τη διαδικασία αλλαγής λογαριασμού, δ) κάθε πληροφορία που θα κληθεί να παράσχει ο καταναλωτής, και ε) τις διαδικασίες εναλλακτικής επίλυσης διαφορών σύμφωνα με την ΚΥΑ 70330 οικ/30.06.2015. Με σκοπό τη διασφάλιση της πληροφόρησης του καταναλωτή, παρέχεται εξουσιοδότηση στην αρμόδια αρχή να προβλέπει τη συμπερίληψη και άλλων πληροφοριών

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ

Με το **άρθρο 15** διασφαλίζεται ότι οι καταναλωτές που διαμένουν νομίμως στην Ένωση δεν θα υφίστανται διακρίσεις λόγω της εθνικότητας ή του τόπου διαμονής τους, ούτε για οποιονδήποτε άλλο από τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όταν υποβάλλουν αίτηση για λογαριασμό πληρωμών εντός της Ένωσης ή επιχειρούν πρόσβαση σε αυτόν. Επιπλέον, διασφαλίζεται ότι η πρόσβαση σε λογαριασμούς πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά παρέχεται ανεξάρτητα από την οικονομική κατάσταση των καταναλωτών, όπως το καθεστώς απασχόλησής τους, το επίπεδο εισοδημάτων τους, το πιστωτικό ιστορικό τους ή την προσωπική τους πτώχευση.

Το **άρθρο 16** θεσπίζει την υποχρέωση παροχής λογαριασμών πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά στους καταναλωτές από τα πιστωτικά ιδρύματα που προσφέρουν υπηρεσίες πληρωμών σε καταναλωτές, εξαιρώντας τα πιστωτικά ιδρύματα που παρέχουν λογαριασμούς πληρωμών αποκλειστικά μέσω διαδικτύου. Σύμφωνα με την παράγραφο 2, παρέχεται το δικαίωμα στους καταναλωτές που διαμένουν νόμιμα στην Ένωση, συμπεριλαμβανομένων των καταναλωτών που δεν έχουν σταθερή διεύθυνση κατοικίας και των αιτούντων άσυλο και των καταναλωτών που δεν είναι κάτοχοι άδειας παραμονής, αλλά των οποίων η απέλαση είναι αδύνατη για νομικούς ή πραγματικούς λόγους, να ανοίγουν και να χρησιμοποιούν λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά στα πιστωτικά ιδρύματα που έχουν εγκατάσταση στην Ελλάδα. Το δικαίωμα αυτό ισχύει ανεξάρτητα από τον τόπο διαμονής του καταναλωτή. Ενόψει και του ισχύοντος πλαισίου του ν.3691/2008, θα πρέπει οι καταναλωτές όπως προσδιορίζονται στην παρούσα διάταξη να αναφέρουν και να τεκμηριώνουν έναντι του πιστωτικού ιδρύματος τους λόγους για τους οποίους επιθυμούν το άνοιγμα λογαριασμού με βασικά χαρακτηριστικά. Με την παράγραφο 3 θεσπίζεται η υποχρέωση στα πιστωτικά ιδρύματα να ανοίγουν το λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά ή να αρνούνται αίτηση καταναλωτή για άνοιγμα λογαριασμού πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά, χωρίς αναίτια καθυστέρηση και το αργότερο εντός δέκα εργάσιμων

ημερών από την παραλαβή ολοκληρωμένης αίτησης. Με τις παραγράφους 4 και 5, καθορίζονται οι λόγοι απόρριψης αίτησης για λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά από τα πιστωτικά ιδρύματα, οι οποίοι σχετίζονται είτε με την πρόληψη της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και την αντιμετώπιση της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας είτε με την περίπτωση που ο καταναλωτής κατέχει ήδη λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά σε πιστωτικό ίδρυμα που είναι εγκατεστημένο στην Ελλάδα, εκτός εάν ο καταναλωτής δηλώνει υπεύθυνα ότι έχει προειδοποιηθεί για το προσεχές κλείσιμο του λογαριασμού πληρωμών του, αντίστοιχα. Διευκρινίζεται ότι σε αυτές τις περιπτώσεις, πριν από το άνοιγμα ενός λογαριασμού πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά, το πιστωτικό ίδρυμα μπορεί να επαληθεύει κατά πόσον ο καταναλωτής διατηρεί ή όχι λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά σε πιστωτικό ίδρυμα που είναι εγκατεστημένο στην Ελλάδα λαμβάνοντας υπεύθυνη δήλωση υπογεγραμμένη από τον καταναλωτή για τον σκοπό αυτό.

Η αρμόδια αρχή με απόφασή της μπορεί να προσδιορίσει ειδικές πρόσθετες περιπτώσεις όπου τα πιστωτικά ιδρύματα να απορρίπτουν την αίτηση με για λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά. Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του ν. 3691/2008, σε περίπτωση απόρριψης βάσει της παρ. 4, το πιστωτικό ίδρυμα ενημερώνει αμέσως, γραπτώς και δωρεάν, τον καταναλωτή για την απόρριψη της αίτησής του και για τους ειδικούς προς τούτο λόγους. Στην περίπτωση αυτή, το πιστωτικό ίδρυμα υποδεικνύει στον καταναλωτή τη διαδικασία που μπορεί να ακολουθήσει για την υποβολή παραπόνου κατά της απόρριψης και το δικαίωμα του καταναλωτή να απευθυνθεί στη σχετική αρμόδια αρχή και σε φορέα εναλλακτικής επίλυσης διαφορών της ΚΥΑ 70330οικ/30.6.2015 παρέχοντας τα σχετικά στοιχεία επικοινωνίας. Τέλος, στο εν λόγω άρθρο διευκρινίζεται ότι η πρόσβαση σε λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά είναι ανεξάρτητη από την αγορά πρόσθετων υπηρεσιών ή μετοχών ή μεριδίων του πιστωτικού ιδρύματος, εκτός εάν το τελευταίο αποτελεί προϋπόθεση για όλους τους πελάτες του πιστωτικού ιδρύματος.

Οι διατάξεις του **άρθρου 17** καθορίζουν τις παραμέτρους του λογαριασμού πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με την παράγραφο 1 ο εν λόγω λογαριασμός περιλαμβάνει υπηρεσίες που επιτρέπουν α) τη διενέργεια όλων των πράξεων που απαιτούνται για το άνοιγμα, τη λειτουργία και το κλείσιμο λογαριασμού πληρωμών, β) την τοποθέτηση χρηματικών ποσών, γ) τις αναλήψεις μετρητών, δ) αα) την εκτέλεση άμεσων χρεώσεων, ββ) πράξεων πληρωμής μέσω κάρτας πληρωμών και γγ) μεταφορών πίστωσης, συμπεριλαμβανομένων των πάγιων εντολών. Η παράγραφος 2 παρέχει εξουσιοδότηση στις αρμόδιες αρχές να θεσπίζουν υποχρέωση των πιστωτικών ιδρυμάτων που έχουν εγκατάσταση στην Ελλάδα να παρέχουν πρόσθετες υπηρεσίες, οι οποίες θεωρούνται ουσιώδεις για τους καταναλωτές βάσει των συνήθων πρακτικών. Με τις παραγράφους 3 και 4, προβλέπεται ότι ο λογαριασμός πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά προσφέρεται από τα πιστωτικά ιδρύματα που έχουν εγκατάσταση στην Ελλάδα, τουλάχιστον σε ευρώ, και ότι οι καταναλωτές μπορούν να διενεργούν απεριόριστο αριθμό πράξεων στο πλαίσιο των υπηρεσιών που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Με την παράγραφο 5, θεσπίζεται υποχρέωση στα πιστωτικά ιδρύματα να μην επιβάλλουν τέλη πέραν των τυχόν ευλόγων, που αναφέρονται στο άρθρο 18, όσον αφορά τις

υπηρεσίες που αναφέρονται στις περιπτώσεις α), β) και γ) της παραγράφου 1 και στην υποπερίπτωση ββ) της περίπτωσης δ) της παραγράφου 1, εξαιρουμένων των πράξεων πληρωμής μέσω πιστωτικής κάρτας, ανεξαρτήτως του αριθμού των πράξεων που εκτελούνται στον λογαριασμό πληρωμών.

Προβλέπεται ότι ειδικά όσον αφορά στις υπηρεσίες, άμεσων χρεώσεων, πράξεων πληρωμής μέσω κάρτας πληρωμών και μεταφορών πίστωσης, συμπεριλαμβανομένων των πάγιων εντολών, σε τερματικά, εφόσον υπάρχουν, και ταμεία καταστημάτων πιστωτικών ιδρυμάτων και μέσω (online) υποδομών του πιστωτικού ιδρύματος, οι αρμόδιες αρχές δύνανται να καθορίζουν έναν ελάχιστο αριθμό πράξεων για τις οποίες τα πιστωτικά ιδρύματα μπορούν να καταλογίζουν μόνο τα τυχόν εύλογα τέλη, που αναφέρονται στο άρθρο 18, διασφαλίζοντας ότι είναι επαρκής για να καλύψει την προσωπική χρήση από τον καταναλωτή, λαμβάνοντας υπόψη τις υφιστάμενες κοινές συναλλακτικές πρακτικές και τη συμπεριφορά των καταναλωτών. Σε κάθε περίπτωση τα τέλη που χρεώνονται για τις πράξεις πέραν του ελάχιστου προβλεπόμενου αριθμού δεν είναι ποτέ υψηλότερα από εκείνα που χρεώνονται κατά τη συνήθη τιμολογιακή πολιτική του πιστωτικού ιδρύματος. Ο καταναλωτής είναι σε θέση να διαχειρίζεται και να εκκινεί συναλλαγές πληρωμής από τον λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά τον οποίο τηρεί, στις εγκαταστάσεις του πιστωτικού ιδρύματος, καθώς και μέσω online υποδομών, εφόσον αυτές υπάρχουν. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού και Οικονομικών ρυθμίζονται τα θέματα που αφορούν στο παρόν άρθρο, λαμβάνοντας υπόψη σχετική γνωμοδότηση του Εθνικού Συμβουλίου Καταναλωτή και Αγοράς. Οι διατάξεις της ανωτέρω κοινής υπουργικής απόφασης, αξιολογούνται ανά τριετία ή όποτε άλλοτε κρίνεται αναγκαίο από τα συναρμόδια Υπουργεία, λαμβάνοντας υπόψη σχετική γνωμοδότηση του Εθνικού Συμβουλίου Καταναλωτή και Αγοράς. Με βάση τα αποτελέσματα αυτής της αξιολόγησης, λαμβάνουν χώρα τυχόν τροποποιήσεις που απαιτούνται στις διατάξεις της ανωτέρω κοινής υπουργικής απόφασης.

Στο **άρθρο 18** προβλέπεται ότι οι υπηρεσίες του άρθρου 17 προσφέρονται δωρεάν ή έναντι καταβολής εύλογου τέλους, καθώς και ότι τα τέλη που χρεώνονται στον καταναλωτή σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με τις δεσμεύσεις του, σύμφωνα με τη σύμβαση-πλαίσιο, είναι εύλογα. Για τον καθορισμό των εύλογων τελών, οι αρμόδιες αρχές λαμβάνουν υπόψη τουλάχιστον τα εξής κριτήρια α) το εθνικό επίπεδο εισοδήματος, και β) το μέσο όρο των τελών που χρεώνουν τα πιστωτικά ιδρύματα στην Ελλάδα για τις υπηρεσίες που παρέχονται σε σχέση με λογαριασμούς πληρωμών.

Επιπλέον, δίνεται η εξουσιοδότηση στις αρμόδιες αρχές να απαιτούν από τα πιστωτικά ιδρύματα να εφαρμόζουν διαφορετικά συστήματα τιμολόγησης ανάλογα με το επίπεδο ένταξης του καταναλωτή στο τραπεζικό σύστημα, παρέχοντας

ευνοϊκότερους όρους για τους ευάλωτους καταναλωτές που δεν χρησιμοποιούν τραπεζικές υπηρεσίες. Σε αυτές τις περιπτώσεις, τα πιστωτικά ιδρύματα υποχρεώνονται να διασφαλίζουν την ευχερή πρόσβαση των καταναλωτών σε επαρκείς και κατάλληλες πληροφορίες σχετικά με τις διαθέσιμες επιλογές.

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού και Οικονομικών ρυθμίζονται τα θέματα που αφορούν στο παρόν άρθρο, λαμβάνοντας υπόψη σχετική γνωμοδότηση του Εθνικού Συμβουλίου Καταναλωτή και Αγοράς. Οι διατάξεις της ανωτέρω κοινής υπουργικής απόφασης, αξιολογούνται ανά τριετία ή όποτε άλλοτε κρίνεται αναγκαίο από τα συναρμόδια Υπουργεία, λαμβάνοντας υπόψη σχετική γνωμοδότηση του Εθνικού Συμβουλίου Καταναλωτή και Αγοράς. Με βάση τα αποτελέσματα αυτής της αξιολόγησης, λαμβάνουν χώρα τυχόν τροποποιήσεις που απαιτούνται στις διατάξεις της ανωτέρω κοινής υπουργικής απόφασης.

Σύμφωνα με τις διατάξεις του **άρθρου 19**, οι συμβάσεις-πλαίσιο που διέπουν την παροχή πρόσβασης σε λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά υπόκεινται στις διατάξεις του ν. 3862/2010, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά στις παραγράφους 2 και 4 αυτού. Παρέχεται το δικαίωμα στο πιστωτικό ίδρυμα να καταγγείλει μονομερώς τη σύμβαση-πλαίσιο, με την προϋπόθεση ότι πληρούται τουλάχιστον μία από τις εξής προϋποθέσεις: α) ο καταναλωτής χρησιμοποίησε εσκεμμένα τον λογαριασμό πληρωμών για παράνομους σκοπούς, β) δεν έχει εκτελεσθεί καμία συναλλαγή στον λογαριασμό πληρωμών για διάστημα μεγαλύτερο των 24 διαδοχικών μηνών, γ) ο καταναλωτής παρέσχε ανακριβή στοιχεία προκειμένου να ανοίξει τον λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά, εφόσον τα πραγματικά στοιχεία θα τον απέκλειαν από το δικαίωμα αυτό, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 16, δ) ο καταναλωτής δεν είναι πλέον νομίμως διαμένων στην Ένωση, ε) ο καταναλωτής, που ήδη τηρεί στην Ελλάδα λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά, έχει ακολούθως ανοίξει στην Ελλάδα δεύτερο λογαριασμό πληρωμών, ο οποίος του επιτρέπει να χρησιμοποιεί τις υπηρεσίες που απαριθμούνται στην παράγραφο 1 του άρθρου 17.

Για το σκοπό αυτό, η αρμόδια αρχή δύναται να προσδιορίσει πρόσθετες περιορισμένες και ειδικές περιπτώσεις κατά τις οποίες μπορεί να καταγγελθεί μονομερώς από το πιστωτικό ίδρυμα σύμβαση-πλαίσιο για λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά. Οι περιπτώσεις αυτές αποσκοπούν στην αποτροπή των καταχρήσεων από τους καταναλωτές σχετικά με το δικαίωμά τους να έχουν πρόσβαση σε λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά.

Η παράγραφος 4 προβλέπει ότι στην περίπτωση που ένα πιστωτικό ίδρυμα καταγγείλει τη σύμβαση για λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά για έναν ή περισσότερους από τους λόγους που αναφέρονται στις περιπτώσεις β), δ)

και ε) της παραγράφου 2 και στην παράγραφο 3, ενημερώνει τον καταναλωτή για τους λόγους της καταγγελίας, τουλάχιστον δύο μήνες πριν από την έναρξη ισχύος της, γραπτώς και δωρεάν, εκτός εάν η ενημέρωση αυτή αντίκειται στους στόχους της εθνικής ασφάλειας ή της δημόσιας τάξης. Όταν το πιστωτικό ίδρυμα καταγγέλλει τη σύμβαση σύμφωνα με την περίπτωση α) ή γ) της παραγράφου 2, η καταγγελία ισχύει αμέσως.

Στην παράγραφο 5 προβλέπεται ότι η γνωστοποίηση της καταγγελίας πρέπει να υποδεικνύει στον καταναλωτή τη διαδικασία για την υποβολή τυχόν προσφυγής κατά της καταγγελίας και για το δικαίωμά του να απευθυνθεί στην αρμόδια αρχή και σε φορέα εναλλακτικής επίλυσης διαφορών στον οποίο δύναται να απευθυνθεί παρέχοντας τα σχετικά στοιχεία επικοινωνίας σύμφωνα με τις διατάξεις της ΚΥΑ 70330οικ./2015.

Με την παράγραφο 1 του **άρθρου 20** θεσπίζεται η υποχρέωση της αρμόδιας αρχής να διασφαλίζει τη θέσπιση πρόσφορων μέτρων για την πληροφόρηση του κοινού σχετικά με τη διαθεσιμότητα λογαριασμών πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά, τους γενικούς όρους τιμολόγησής τους, τις διαδικασίες που πρέπει να ακολουθούνται για την άσκηση του δικαιώματος πρόσβασης σε λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά και τις μεθόδους πρόσβασης σε διαδικασίες εναλλακτικής επίλυσης διαφορών. Η αρμόδια αρχή διασφαλίζει ότι τα μέτρα επικοινωνίας είναι επαρκή και καλά στοχευμένα, ιδίως σε σχέση με την προβολή τους σε καταναλωτές που δεν χρησιμοποιούν τραπεζικές υπηρεσίες και σε ευπαθείς και μετακινούμενους καταναλωτές. Η παράγραφος 2 θεσπίζει την υποχρέωση των πιστωτικών ιδρυμάτων να διαθέτουν δωρεάν στους καταναλωτές προσβάσιμες πληροφορίες και συνδρομή σχετικά με τα ειδικά χαρακτηριστικά των παρεχόμενων λογαριασμών πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά, τα σχετικά τέλη και τους όρους χρήσης τους, καθιστώντας σαφές ότι η αγορά πρόσθετων υπηρεσιών δεν είναι υποχρεωτική για την πρόσβαση σε λογαριασμό πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ

Στο **άρθρο 21**, ορίζονται οι αρμόδιες αρχές για την εποπτεία της εφαρμογής των διατάξεων του νόμου και θεσπίζεται η υποχρέωση συνεργασίας τους. Συγκεκριμένα, για την εφαρμογή των διατάξεων που φορούν στον κατάλογο των πλέον αντιπροσωπευτικών υπηρεσιών που συνδέονται με λογαριασμό πληρωμών και υπόκεινται στην καταβολή τέλους και σε τυποποιημένη ορολογία (άρθρο 3) και στον διαδικτυακό τόπο σύγκρισης και των πίνακα τελών (άρθρο 7), αρμόδια αρχή ορίζεται η Τράπεζα της Ελλάδος. Λαμβάνοντας υπόψη τις υφιστάμενες αρμοδιότητές του επί συναφών θεμάτων, μεταξύ άλλων, σχετικά με την προστασία των καταναλωτών σύμφωνα με τον ν. 2251/1994 και τις υπηρεσίες πληρωμών στην

εσωτερική αγορά υπό τον ν. 3862/2010 το Υπουργείο Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού ορίζεται αρμόδιο για την εφαρμογή των διατάξεων σχετικά με το δελτίο πληροφόρησης περί τελών και το γλωσσάριο (άρθρο 4), την κατάσταση τελών (άρθρο 5), την ενημέρωση των καταναλωτών (άρθρο 6), την συνδυαστική προσφορά λογαριασμών πληρωμών μαζί με άλλα προϊόντα (άρθρο 8), τις διατάξεις που διέπουν την υπηρεσία αλλαγής λογαριασμού (άρθρα 9 έως 14) και την πρόσβαση σε λογαριασμούς πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά πλην των άρθρων 17 και 18. Για την εφαρμογή των διατάξεων σχετικά με τις παραμέτρους του λογαριασμού πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά και τα συναφή τέλη (άρθρα 17 και 18) ορίζονται συναρμόδια τα Υπουργεία Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού και Οικονομικών.

Στο **άρθρο 22, παράγραφοι 1 και 2**, προβλέπεται υποχρέωση συνεργασίας μεταξύ των αρμοδίων αρχών των κρατών μελών όποτε αυτό είναι αναγκαίο για την εκπλήρωση των καθηκόντων τους στο πλαίσιο του νόμου.

Στην πρώτη παράγραφο του παρόντος άρθρου προβλέπεται η ότι η συνεργασία των αρμοδίων αρχών με τις αντίστοιχες αρμόδιες αρχές των λοιπών κρατών μελών περιλαμβάνει την ανταλλαγή πληροφοριών και συνεργασία σε δραστηριότητες έρευνας ή εποπτείας. Στο πλαίσιο αυτό, η Τράπεζα της Ελλάδος ορίζεται ως σημείο επαφής. Οι παράμετροι για την ανταλλαγή πληροφοριών μέσω της αρμόδιας αρχής που λειτουργεί ως σημείο επαφής εξειδικεύονται περαιτέρω στην τρίτη παράγραφο του άρθρου 22. Η ανταλλαγή πληροφοριών με τις αρμόδιες αρχές των λοιπών κρατών μελών λαμβάνει χώρα χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση και απαιτείται η ρητή συγκατάθεσή τους προκειμένου να αποκαλυφθούν πληροφορίες σε άλλους φορείς ή φυσικά ή νομικά πρόσωπα. Πλην δεόντως αιτιολογημένων περιστάσεων, η ανταλλαγή πληροφοριών στην περίπτωση αυτή λαμβάνει χώρα μόνο για τους σκοπούς που καταλαμβάνονται από την συγκατάθεση, πλην δεόντως αιτιολογημένων περιστάσεων.

Σύμφωνα με την τέταρτη παράγραφο του παρόντος άρθρου, η αρμόδια αρχή μπορεί να αρνηθεί να ενεργήσει κατόπιν αιτήματος για συνεργασία σε δραστηριότητα έρευνας ή εποπτείας ή να ανταλλάξει πληροφορίες όπως προβλέπεται στην παράγραφο 3 μόνο εάν η σχετική δραστηριότητα ενδέχεται να προσβάλει την κυριαρχία, την ασφάλεια ή τη δημόσια τάξη, έχει ήδη κινηθεί δικαστική διαδικασία για τα ίδια πραγματικά περιστατικά και κατά των ιδίων προσώπων ή έχει ήδη εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση αναφορικά με τα ίδια άτομα και τις ίδιες πράξεις.

Στο **άρθρο 23** προβλέπεται ότι, εφόσον κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους σε εφαρμογή των διατάξεων του σχετικού νόμου ανακύπτει διαφωνία μεταξύ αρμοδίων αρχών διαφορετικών κρατών μελών, το ζήτημα δύναται να παραπεμφθεί

στην Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών (ΕΑΤ), σύμφωνα με το άρθρο 19 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 24ης Νοεμβρίου 2010 σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/78/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 331, σελ. 12- 47). Σε αυτές τις περιπτώσεις, η ΕΑΤ μπορεί να ενεργήσει σύμφωνα με τις εξουσίες που της παρέχονται δυνάμει του εν λόγω άρθρου και κάθε δεσμευτική απόφαση που λαμβάνει είναι δεσμευτική για τις ενδιαφερόμενες αρμόδιες αρχές, ανεξαρτήτως εάν οι εν λόγω αρχές είναι μέλη της ΕΑΤ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ

Στην πρώτη παράγραφο του **άρθρου 24** προβλέπεται η επιβολή κυρώσεων εκ μέρους των αρμοδίων αρχών, εντός του πλαισίου των αρμοδιοτήτων τους, εφόσον διαπιστώνουν παραβίαση των διατάξεων του νόμου.

Ειδικότερα, σύμφωνα με την δεύτερη παράγραφο του εν λόγω άρθρου, υπό την επιφύλαξη ειδικότερων διατάξεων, προβλέπεται ότι σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων των άρθρων 4 έως 6, 8 έως 16 και 19 έως 20 εφαρμόζεται το άρθρο 13α «Κυρώσεις» του ν. 2251/94.

Για τον προσδιορισμό των κυρώσεων που δύνανται να επιβληθούν σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων των άρθρων 17 και 18, οι κυρώσεις θα προσδιορίζονται εφαρμόζοντας αναλόγως το άρθρο 13 α του ν.2251/1994 με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού και Οικονομικών. Περαιτέρω, αναφορικά με την επιβολή κυρώσεων εκ μέρους της Τράπεζας της Ελλάδος, προβλέπεται ότι η σχετική αρμοδιότητα διέπεται από τις διατάξεις του Καταστατικού της και των διατάξεων της παραγράφου 2 του άρθρου 59 του ν. 4261/2014.

Σύμφωνα με την τρίτη παράγραφο του εν λόγω άρθρου, η δημοσιοποίηση των διοικητικών κυρώσεων που επιβάλλονται σε εφαρμογή της περίπτωσης (β) της δεύτερης παραγράφου λαμβάνει χώρα σύμφωνα με το άρθρο 60 του ν. 4261/2014.

Τέλος, στο **άρθρο 25**, προβλέπεται ότι κατ' εξαίρεση, η ισχύς των διατάξεων των παραγράφων 1 έως 5 του άρθρου 4, των παραγράφων 1,2 και 3 του άρθρου 5, των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 6 και του άρθρου 7 αρχίζει εννέα (9) μήνες μετά τη θέση σε ισχύ της κατ' εξουσιοδότησης πράξης που προβλέπεται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 3 του νόμου.